

కార్మిక కలహం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక.

✍️ గ్రామీణ

సంపుటి : 7 ★ ఫిబ్రవరి 1981 ★ వెల : 75 పైసలు ★ సంచిక : 2

కేంద్ర ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో నిరవధిక సమ్మె

హైదరాబాద్, బెంగళూరు, లక్నో, కోరాపుట్, నాసిక్, శ్రీనగర్ మరియు కర్ణాటకలో గల HAL, HMT, ECIL, BDL, MIDHANI, ITI, BEL, BEML కార్మికులు సుమారు ఒక టిఎం ఇరువది అయిదు వేలమంది. 1978 నవంబర్ తరువాత, తమ యాజమాన్యములతో కుదుర్చుకొన్న కొన్ని ఒప్పందాలను అమలు చేయమని యూనియన్లు కోరగా, అందుకు యాజమాన్యము నుండి గాని, గవర్నమెంటు నుండిగాని పరిష్కార వసూదానము లేనందున గత్యంతరములేని పరిస్థితులలో 28-12-1980 నుండి నిరవధిక సమ్మెలోకి వెళ్ళాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడినది. ఒకవైపు ప్రభుత్వము కార్మికులను విడేకి ఏజెంట్ల విముద్రవేసి పచ్చి అబద్ధపు ప్రచారాలు సాగిస్తున్నది. మరొకవైపు యాజమాన్యము సమ్మె చట్టవిరుద్ధమైనదని అంటున్నది. కాబట్టి ఈ సమస్యకు పరిష్కారించిన కొన్ని విషయాలను మీముండుంచుతున్నాము.

1977లో జరిగిన వేతనాల పునః పరిశీలన సందర్భములో కనీస వేతనము 500 రూపాయలు ఉండాలని యూనియన్లు కోరడం జరిగింది. చర్చల అనంతరం డి. హెచ్. ఇ. ఎల్. తో సహా ఏకైక ప్రభుత్వ రంగ సంస్థ అయినా పైన చెప్పబడ్డ మా సంస్థలలో కంటే ఎక్కువ కనీస వేతనము ఇచ్చినా జీవన వ్యయ సూచికకు భర్తీగా ఎక్కువదబ్బు చెల్లించడానికి అంగీకరించినా పైన సంస్థ యాజమాన్యములు కూడా ఆయా విషయాలను పునః పరిశీలించి నవరించడానికి ఒప్పుకొన్న మీదట అగ్రిమెంటు జరిగినది. అంతేకాక ఆయా పరిశ్రమలలోని యూనియన్ లతో చర్చించి వేతన సరళి నవరించడానికి

ఒప్పుకొన్నది. ఇవి అనాటి ఒప్పందములోని ముఖ్య అంశాలు.

పైన చెప్పిన ఒప్పందం ద్వారా ఇవ్వబడినటువంటి హామీ నమనరించి 77-78లో జరుగవలసిన సమ్మె నిరమించటం జరిగినది.

1980 జనవరి/ఫిఫిల్ B.H.E.L. సంస్థ యాజమాన్యం అక్కడ ఉన్న ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ తో పరిశ్రమలో కనీస వేతనాన్ని పెంచుతూ ఒప్పందానికి రావటం జరిగింది. ఒప్పందంలో పైన చెప్పిన అంశము గురించి, తమ పరిశ్రమలో గూడ కనీస వేతనాన్ని నవరించాలని ఫిఫిల్ 1980 లో పై యూనియన్లు అడగడం జరిగింది. అయితే దురదృష్టవశాత్తు ఏడు నెలలు గడచినప్పటికీ యాజమాన్యం మందకొడి వద్దకు వచ్చి ఎటువంటి సవ్యమైన ఫలితము కూడా సాధించబడలేదు. అసలు మొత్తం ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల్లో నమాన వేతనాలు ఉండాలని చాలా కాలం నుంచి ప్రభుత్వ రంగ పారిశ్రామిక కార్మికులు అందోళనలు చేస్తున్నారు. దానిలో భాగంగానే 1978, 79, 80 లలో ఒక దినం నిరసన సమ్మె చేయటం జరిగింది. B.H.E.L. పరిశ్రమలోని వేతనాలతో సమాన వేతనం ఇవ్వాలనే ఒప్పందంలోని అంశాన్ని యాజమానులచేత రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అమలు జరిపించలేక పోయింది. I D యాక్ట్ 1947 నమనరించి ఒప్పందమును అమలుపరచని మేనేజిమెంట్లను శిక్షించడానికి బదులు కార్మికులకు సమ్మె నిరమించమని ఉచిత సహాయపడటం జరిగింది.

వేరే గత్యంతరము లేక యూనియన్లు డి. హెచ్. ఇ. ఎల్. పరిశ్రమలోని వేతనాలతో సమానంగా వేతనాలు లభించాలనే కోరిక

సాధనకై 17-12-80 తారీఖు తర్వాత ఏకీకృత సమ్మె నా నిరవధిక సమ్మె చేస్తామని నోటీసు ఇవ్వటం జరిగింది. మేనేజిమెంటు కేంద్ర ప్రభుత్వము నుంచి తమకు ఎటువంటి ఆశ్రయము కూడా లేదనే సాక్షాత్ మొండిగా ఊహకోవడం జరిగింది. చొరవ తీసుకొని ఈ సమస్యను గురించి కేంద్ర ప్రభుత్వంలో చర్చలు జరుపుట వారి బాధ్యత కదా? వీరి ఈ బాధ్యతా రహిత మైన వెళ్ళివల్ల యూనియన్లు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ మరియు కర్నాటక రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ఈ విషయంలో జోక్యం చేసుకొని తమ యొక్క వాగ్దానాలను అమలుపరిచే విధంగా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల మేనేజిమెంట్ల మీద వత్తిడి తీసుకురావలసిందిగా కోరటం జరిగింది. ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తమ యొక్క ఆశక్తతను వ్యక్తపరచి సమ్మెకు పోవద్దని యూనియన్లకు సహాయపడటం జరిగినది. వేరే ఇతర మార్గాలు లేక 1978 నాటి ఒప్పందంలో భాగస్వాములు అయినటువంటి హైదరాబాద్ మరియు బెంగళూరు నుండి గల ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల కార్మికులు 28-12-80 నుండి నిరవధిక సమ్మెలో దిగటం జరిగినది.

29-12-80 న ముఖ్యమంత్రి అంజయ్య గారు పత్రికా ప్రకటనలో యూనియన్లను రీడర్లను, రష్యా, చైనా, అమెరికా దేశాల ఏజెంట్లతో సంబంధాలు కలిగి ఉన్నారని వినిపించారు. దీనిని బొత్తిగా అధారంలేని ప్రకటన అని యూనియన్లు ఖండిస్తున్నాయి. అంజయ్యగారి ప్రకటనయందలి ముఖ్యంశం మొత్తం సమస్యను ప్రక్కదారి వట్టించటమే. ఐతే ప్రజానీకం ఇటువంటి చోటాదు మరియు తప్పుడు ప్రకటనల వలన మోసపోతారా?

కార్మికుడు అంటే?

కార్మికునే మార్క్సిస్టు సాహిత్యంలో క్రామి కుడు అని సాధారణంగా అంటూ వుంటాము.

శ్రమచేసేవాడు క్రామి కుడు. మంచిసీక్కు త్రాగటానికి కూడా కొంతశ్రమ అవువరం. కాని క్రామి కుడు-కార్మికుడు- అనే పదాన్ని ప్రత్యేకార్థంలోనే వుపయోగిస్తున్నాము.

ఏ సంవదను ఉత్పత్తిచేయాలన్నా రెండు ముఖ్యపునరాలు— ఒకటి, మానవుని శ్రమ శక్తి; రెండవది : శ్రమశక్తి నువయోగించి ప్రత్యుత్పత్తి నుండి తనకు కావలసిన వాటిని తయారుచేసుకొంటానికి కొన్ని సాధనాలు, పరికరాలూ వుండాలి.

కాని నమాజం రెండు వర్గాలుగా చీలి వుంది. ఉత్పత్తి సాధనములు అన్నీ తమ చేతిలో చిక్కించుకొని, ఆ హక్కుతో వుత్పత్తినంతా తమ స్వాధీనం చేసుకునే వర్గం ఒకటి: తమ శ్రమశక్తిని దారపోసి, రకరకాల పరికరముతో సంపదనుత్పత్తి చేస్తూ, ఆ వుత్పత్తినంతా పైవర్గానికి దారపోసే వర్గం మరొకటి.

ఒకటి అస్థిరవర్గం, రెండవది అస్థి విహీనవర్గం. ప్రస్తుత సంవదం వుత్పత్తికి కారణభూతమైన ఉత్పత్తి సాధనాలనే అస్థి అని ఒక విశ్వకర్థంలో వుపయోగిస్తున్నాము] ఒకటి పెట్టుబడిదారీవర్గము, రెండవది కార్మికవర్గము.

భూమి ప్రధానఉత్పత్తి సాధనంగా వున్న సంవదర్పంలో ఒకటి భూస్వామిక వర్గము, రెండవది రైతువర్గము.

కాబట్టి కార్మికవర్గం అంటే మార్క్సు మాటలలో కూలిదబ్బు కొరకై తమ శ్రమ శక్తిని అమ్ముకొంటానికి స్వేచ్ఛా, అదే సమయంలో తన జీవనోపాధికి మరేలాంటి ఆధారము లేకుండావున్న స్వేచ్ఛాకల్గివుండేవాడు.

సృష్టి ప్రారంభం నుండి పెట్టుబడిదార్లు, కార్మికులూవున్నారన్నవాదన బూటకం. లేదూ, బ్రహ్మకార్మికుడిగా పుట్టించి నుదుట వ్రాస్తే అవిధంగా పట్టాడనిచెప్పే మిట్ట వేదాంతమూ వున్నది. కాని ఇదంతా ఆ భూతకల్పన: వాస్తవవిరుద్ధం. ఆ దాము, అవ్వాల ప్రపంచకప్పదం ఫలితంగానే ప్రపంచంలో పాపం పుట్టిపెరిగిందన్న కథ ఎంత కల్పితమో సృష్ట్యాది నుండి కొందరు బుద్ధి మంతులుగా సొగసగులుగా, కష్టపడి సంపదంనుత్పత్తిచేసేవాడుగా వుంటే కొందరు

సోమరులై న వెనవాయలుండేవారనీ, దుబ్బా జీవితాన్ని గడవడంవల్లనే చెమబోర్చి కూలిసవిజనుకొని బ్రతకవలసిన స్థితి ఏర్పడిందనీ చెప్పేసిద్ధాంతానికి అంత విరుద్ధమే వుందని మార్క్సు చెప్పారు.

నమాజ పరిణామక్రమంలో అనేక కారణాలవల్ల రైతులు భూములు పోగొట్టుకొని, ఏ అస్థిరైత శ్రమశక్తిని అమ్ముకొని బ్రతకవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. బరోపాఖండంలో భూస్వాములు రైతులను వెడలగొట్టి, పెద్ద పెద్ద క్షేత్రాల నేర్పర్చి, మార్కెటు కొరకై పశువులను, పండులను, గొట్టెలను మేపటం వల్లనూ, లాధర్ ప్రారంభించిన మత సంస్కరణలవల్ల వచ్చిన నీట్లను ప్రభువులు కాజేసి రైతులను తరిమివేయటంవల్ల, భూమి నుండి వెడలగొట్టబడిన రైతులు కార్మికులుగా మారటం జరిగింది. సరీగా అదే కాలంలో పెట్టుబడిదారీ విధానం వుత్పత్తి విధానం ప్రారంభమై, క్రమంగా ప్యాక్టరీలు ఏర్పడటం ద్వారా ఈ అస్థి విహీనులు కార్మికులుగా ఆ పరిశ్రమలలో కూలికి పని జేయసాగారు. ఈ పరిణామం 4, 5 శతాబ్దాల కాలంలో జరిగింది.

భారతదేశంలో బ్రిటిషువారి రాకకుముందు కార్మికవర్గం అనేదిలేదు. అనేక గ్రామాలవల తెలిసేవిషయం, 19వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో భూమిలేవారులేరు. కాని బ్రిటిషువారుజమీందారీ విధానాన్ని, రైతువారీ విధానాన్ని ప్రవేశ పెట్టడం ద్వారాను, విసరీతమైన పశ్చిమ వేయడంద్వారానూ రైతులుదీవకాతిని విరాస్తి పరులుగా తయారు కావటం జరిగింది. మీ నుండే పరిశ్రమలలో పనిచేసే కార్మికులు బయలు దేరారు. ఈ వాటికి కూడా వ్యవసాయంలో ఒకకాలు, పరిశ్రమలలో ఒకకాలు పెట్టుకొన్నకార్మికులను మనంచూస్తున్నాము.

కార్మికుని నిర్వచనాన్ని ఎంగెల్సు ఇట్లా ఇచ్చారు.

“పెట్టుబడి సృష్టిచరిత్రానికి ముందు ఒక ఆత్మంతావస్యకమైన పరిస్థితి ఏర్పడి వుండాలి.” “తన ధనాన్ని పెట్టుబడిగా మార్చుకోవాలంటే.... ధనస్వామికి మార్కెటులో సేవ్చాయుక కార్మికుడు తటస్థపడాలి. స్వేచ్ఛ ఒకటి రెండు విధాల స్వేచ్ఛ. స్వేచ్ఛగల మానవుడుగా తనశ్రమ శక్తిని తన నయకుగా అమ్ముకునే హక్కు ఒకటి: అమ్ముకొంటానికి వేరే ఏ వరుకూ

లేకుండా వుండటం. తన శ్రమశక్తిని ఇతరాత్రా వినియోగించు కొంటానికి అవువరమైనది ఏఒక్కటి లేకుండావుండటం: రెండు (మార్క్సు కాపిటల్ వాల్యూం I ఒత్తుగీత ఎంగిల్సుది) కాని ఒకవేపుని ధన స్వామికి, సరుకుల యజమానికి, రెండవ వైపున, తమ శ్రమశక్తి మిషనూ మరేమీకాని వారికి మధ్యవుండే సంబంధం నమాజ సంబంధమూ కాదు. అన్ని చారిత్రక కాలాలలోనూ కామన్గా వున్నదీకాదు: “నెనుకటి చారిత్రకకాభివృద్ధి ఫలితంగా, సామాజికోత్పత్తి లోని అనేక పరంపరులుగా వచ్చిన పాత రూపాలు అవశేషంగా.... ఏర్పడిన ఫలితంగా వచ్చినదే” (కాపిటల్ : వాల్యూం I)”

(ఎంగెల్సు : అంటి దూకింగు; పే. 35)

కార్మికుని చారిత్రక కర్తవ్య మేమిటి? “కమ్యూనిస్టు మానిఫెస్టో”లో మార్క్సు-ఎంగెల్సులు ఇట్లాచెప్పారు :

“పూర్వజాన్ని నిర్మూలిస్తానికి బూర్జువా వర్గం ఏ ఆయుధాను తయారుచేసేదో అవే ఈనాడు బూర్జువావర్గానికి ఎదురుగావిల్చినవి.

“తన చావుకు తెచ్చే ఆయుధాలను ఉత్పత్తిచేయడమేకాదు బూర్జువావర్గంచేసింది: ఈ ఆయుధాలను ధరించే పనిష్యులను కూడా - అధునిక కార్మికవర్గాన్ని, క్రామిక జనాన్ని- అది పుట్టి చుటకు కారణమైనది.

.....

“బూర్జువా వర్గ యొక్క అస్థిత్వానికి, పెత్తనానికి అతి ప్రధానమైన కారణం పెట్టుబడి ఏర్పడి వృద్ధి పటం: పెట్టుబడి ఏర్పడాలంటే ప్రధమ పంతు కూలి శ్రమ. కార్మికులమధ్య పోటీపైవనే ప్రధానంగా కూలిశ్రమ ఆధార పడి వుంటుంది. బూర్జువావర్గం తప్పనిసరిగా పరిశ్రమల అభివృద్ధికి కారణమౌతుంది: ఈ పారిశ్రామికాభివృద్ధి, పోటీవల్ల విడివిడిగా వుండవలసిన పరిస్థితిని తొలగించి, సమీకావం ద్వారా కార్మికులను నిష్టవో పేకంగా సంఘటితమయ్యేటట్లు చేస్తుంది.. కాబట్టి అధునిక పారిశ్రామికాభివృద్ధి, ఏ పునాది పై నెత్తే బూర్జువావర్గం నరుకులనుత్పత్తి చేసి భుక్తం చేసుకొంటూ వుండో ఆ పునాదినే వదిలి వేస్తుంది. కాబట్టి, అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా బూర్జువావర్గం వుత్పత్తి చేసేది తన వ్యంత నమాధిని కట్టే వారినే, దీనివతనమూ, క్రామికవర్గవిజయమూ రెండూ విడిగా జరిగి తీరుతాయి.”

పెట్టుబడిదారీ దోపిడి విధానానికి గోరిని విర్మించటమే క్రామికవర్గ చారిత్రక కర్తవ్యం.

సోవియట్ అర్థికం అప్రతిహత పురోగమనం

సోవియట్ యూనియన్ 18వ వందవర్ష ప్రణాళిక అయినదంగా పూర్తిచేయబడింది. ఉత్పత్తి, ఉత్పాదకశక్తి బాగా పెరిగింది. ప్రజల జీవన ప్రమాణాలు పెరిగినవి.

ఈ ప్రణాళిక 1978-80 కాలానికి రూపొందించబడింది. కాబట్టి 9వ ప్రణాళికతో పోలిస్తే అభివృద్ధి ఎంత సాధించబడిందో తెలుస్తుంది.

9వ ప్రణాళిక కాలంకంటే 10వ ప్రణాళిక కాలంలో జాతీయదాయం 40,000 కోట్లు రూబుళ్ళు పెరిగింది. (రూబుల్ అంటే దాదాపు 10 రూపాయలకు సమానం)

పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి 71,700 కోట్ల రూబుళ్ళు పెరిగింది.

వ్యవసాయోత్పత్తి 5,000 కోట్ల రూబుళ్ళు పెరిగింది.

తలసరి వికరదాయం 17 శాతం పెరిగింది.

కార్మికులు, వుద్యోగులు విజయనగరంలో 15 శాతం పెరుగుదల కచ్చితంగా సామూహిక క్షేత్రం రైతులదాయం 28 శాతం పెరిగింది.

జాతీయార్థిక వ్యవస్థలో పెట్టుబడి 83,500 కోట్ల రూబుళ్ళు పెరిగింది. పెట్టుబడి అస్తులు 40 శాతం పెరిగినవి. 1200 కు పైగా పెద్ద పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి చేయ ప్రారంభించినవి.

9వ ప్రణాళికతో పోలిస్తే ప్రజల జీవన ప్రమాణాలను పెంచటానికై 32,900 కోట్ల రూబుళ్ళు ఎక్కువగా ఖర్చు చేయబడినవి.

ఉత్త విద్యా, వైద్యా వదుపాయాలనూ, వృద్ధాప్య పెన్షన్లనూ వగైరా సా. మిక సంక్షేమ వదుపాయాలనూ పెంచటానికై 52,700 కోట్ల రూబుళ్ళు వెచ్చించబడినది. ప్రతి వ్యక్తికి 9వ ప్రణాళికలో ఈ వదుపాయాల క్రింద 354 రూబుళ్ళు ఖర్చు చేయబడితే 10వ ప్రణాళికలో 538 రూబుళ్ళు వెచ్చించబడినవి.

గృహవిర్మాణం పెద్దఎత్తున చేయబడింది. ఇందుకై 8,720 కోట్ల రూబుళ్ళు పెట్టుబడిగా వెచ్చించబడింది. 53 కోట్ల చదరపు మీటర్ల వైశాల్యంగల గృహాలు నిర్మించబడినవి. 6 కోట్ల మంది ప్రజలు వివసించే గృహాలు అభివృద్ధి చేయబడినవి. బస్తీ ప్రజలలో దాదాపు 80 శాతానికి వ్యవసాయ గృహ వసతి ఏర్పడింది.

1977, '79, 80లలో వాతావరణపరిస్థితి

సగా లేకపోయినా, కొన్ని ప్రాంతాలలో వహనవర్ష అంతరించిపోయినా ఇంత అభివృద్ధిని సాధించడం ఒక సోషలిస్టు వ్యవస్థనే సాధ్యమౌతుంది.

1981-85 కాలానికి 11వ ప్రణాళిక తయారు చేయబడింది. గణనీయమైన అభివృద్ధి సాధించుటకు ఈ ప్రణాళిక ఉద్దేశించబడింది. ఆ తర్వాత 5వందల కాలంలోనూ, అవగా 1990 సంవత్సరం వరకూ సాగించబడే అభివృద్ధి ప్రణాళికలు రూపొందించబడినవి.

11వ ప్రణాళిక కాలంలో జాతీయ అదాయంలో 18-21 శాతం అభివృద్ధి సాధించబడుతుంది.

ఉత్పాదక శక్తిలో 17-20 శాతం అభివృద్ధి సాధించబడుతుంది. ఉత్పాదక శక్తిని పెంచడం ద్వారానే ఉత్పత్తిలో 85-90 పెరుగుదల సాధించబడుతుంది.

పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి 28-28 శాతం పెంచబడుతుంది. ఇందులో యంత్ర నిర్మాణం వగైరా అభివృద్ధి 26-28 శాతం, వినిమయ వస్తువుల ఉత్పత్తి 27-29 శాతం పెరుగుదల వుంటుంది. పారిశ్రామిక ఉత్పాదక శక్తి 23-25 శాతం పెంచబడుతుంది.

1985 నాటికి విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి 1,55,000 నుండి 1,80,000 కోట్ల కిలోవాట్ గంటలు ఉత్పత్తి చేయబడుతుంది ఇందులో ఆణుశక్తి వనస్థలు ఉత్పత్తి చేసేది 22,000 నుండి 22500 కోట్ల కిలోవాట్ గంటలు వుంటుంది.

మానె పరిశ్రమ ఉత్పత్తి 82-84.5 కోట్ల టన్నులకు చేరుతుంది.

77-80 కోట్ల టన్నుల బొగ్గా, 11.7 నుండి 12 కోట్లు ఉక్కు కడ్డిలు ఉత్పత్తి చేయబడ గలవు.

యంత్ర నిర్మాణ పరిశ్రమలోనూ లోహాల తయారు పరిశ్రమలోనూ ఉత్పత్తి 40 శాతం పెంచబడుతుంది.

వ్యవసాయోత్పత్తి ఏడాదికి 12-14 శాతం చొప్పున, ఉత్పాదక శక్తి 22-24 శాతం చొప్పున పెంచబడుతుంది ఏడాదికి సగటున 25.8 నుండి 24.3 కోట్ల టన్నుల దాన్యాన్ని ఉత్పత్తి చేయటం జరుగుతుంది.

92-93 లక్షల టన్నుల వత్తి ఉత్పత్తి చేయబడుతుంది.

1.7 నుండి 1.75 కోట్ల టన్నులకూ సా. ప్రణాళికాంతానికి ఉత్పత్తి చేయబడుతుంది.

79 నుండి 99 కోట్ల టన్నుల సాలు ఉత్పత్తి చేయబడుతుంది.

తలసరి విజయనగరం 18-18 శాతం పెంచబడుతుంది.

ప్రభుత్వరంగంలోనూ, సహకారరంగంలోనూ వ్యాపారం 22-25 శాతం పెంచబడుతుంది.

ఏ పెట్టుబడిదారీ దేశం ఈ అభివృద్ధిని సాధించగలదు :

దేశ అర్థికం :

ఇంకా, ఇంకా వెనక్కు

ఈనూలు వూళ్ళేలుకూ వుంటే కర్మ కావిళ్ళు మోస్తున్నదట. ఆ విధంగా వుండి మనదేశ అర్థికాభివృద్ధి.

1971 నాటి ధరలనుబట్టి చూస్తే : 1979-80లో జాతీయదాయం 5% తగ్గిపోయింది.

1978-79 లో 13 కోట్ల 19 లక్షల టన్నుల అహరదానాలు పండితే 1979 - 80 లో 10 కోట్ల 88 లక్షల టన్నులకు పడిపోయింది.

మానెగింజల పంట 13.8%, చెరుకు ఉత్పత్తి 15% తగ్గిపోయింది.

మొత్తం వ్యవసాయరంగంలో ఉత్పత్తి 12.7% తగ్గిపోయింది.

1971 ధరల ప్రకారం 1978 - 79 లో జాతీయ అదాయం 48,638 కోట్ల రూపాయలంతే 1979-80లో 44,928 కోట్లకు పడిపోయింది.

తలసరి అదాయం 1978-79లో రు. 1267 వుంటే 1979-80లో రు. 1378కి పెరిగినట్లు కచ్చించినా 1971 ధరల ప్రకారం చూస్తే వాస్తవానికి 8.8% పడిపోయింది.

వల్లిక్ రంగాన్ని చూస్తే ప్రభుత్వకాల నిర్వహించని పరిశ్రమలో పోషకులు రు. 80 కోట్లు వుంటే ప్రభుత్వకాల నిర్వహించే పరిశ్రమలో రు. 1000 పొదుపు తగ్గిపోయింది.

ఇది ఇందియా, అవగా భావ ప్రగతి :

15 రోజుల గ్రాట్యూటీ అంటే ఏమిటి ?

(గ్రాట్యూటీ చెల్లింపు విషయంలో 1980 జులైలో సుప్రీంకోర్టు ఒక ముఖ్యమైన తీర్పునిచ్చింది. సెప్టెంబరు నెల కార్మికలోకం సంచికలో క్లుప్తంగా దానిని వివరిస్తున్నాము. పూర్తి జడ్జిమెంటు ఇప్పుడు అందినదికాబట్టి దానిని ఈ సంచికలో ముద్రిస్తున్నాము)

గుజరాత్ లోని శ్రీ దిగ్విజయ వులెన్ మిల్లుకూ, దాని కార్మికులకూ, మహారాజా మిల్లుకూ దాని కార్మికులకూ గ్రాట్యూటీ చెల్లింపు విషయంలో పేరీ వచ్చినది. పని విరమణకు ముందు నెల జీతమును బట్టి 15 రోజుల జీతాన్ని బట్టి గ్రాట్యూటీని విరల్లయించారంటే నెలంతా 30 రోజులు కాబట్టి 15 రోజుల జీతాన్ని విచ్చామని మిల్లం మేనేజిమెంటూ, అధివారాలు మినహాగా నెలలో 28 రోజులే పనిజేస్తామని కాబట్టి నెలజీతమంటే 28 రోజుల జీతం కాబట్టి నెల జీతాన్ని 28తో భాగించి రోజుజీతాన్ని లెక్కించి 15 రోజుల జీతాన్ని లెక్కించాలని కార్మికులు వివాద పడ్డారు. గ్రాట్యూటీ చెల్లింపు చట్టం ప్రకారం వివాదాన్ని పరిష్కరించే కంట్రోలింగు అథారిటీ క్రోడ ప్రభుత్వపు కాజువల్ లేబర్ కమిషనరు, లేక అసిస్టెంటు కమిషనరు ఈ వివాదాన్ని విచారించి నెల జీతాన్ని 28 రోజులు పెట్టి భాగించి దిన వేతనాన్ని చేర్చి, దీని ప్రకారం 15 రోజుల జీతాన్ని గ్రాట్యూటీ చెల్లింపుకు అధారంగా తీసుకోవాలన్నాడు.

మిల్లుకు దీనివేగిరించక గుజరాతు హైకోర్టులో అప్పీలు చేసుకొన్నవి. హైకోర్టు కంట్రోలింగు అథారిటీ తీర్పును ఖాయం చేసినది. దీనిపై రెండు మేనేజిమెంటూ సుప్రీంకోర్టుకు అప్పీలుచేసుకున్నవి. సుప్రీం కోర్టు కూడా హైకోర్టుతీర్పును ఖాయం చేసింది.

జస్టిస్ ఎ.సి. గుప్తా, జస్టిస్ యన్.ఎల్. ఉంటవారియా ఈ జడ్జిమెంటును ఇచ్చారు.

తీర్పు పూర్తి పాఠం ఇది :

1. 1972 గ్రాట్యూటీ చెల్లింపు చట్టంలోని సెక్షన్ 4 (2) ప్రకారం నెలజీతగానికి 15 రోజుల జీతం ప్రకారం గ్రాట్యూటీ చెల్లించారంటే ఆ 15 రోజుల జీతాన్ని విరల్లయించేదెట్లా అనే ఉమ్మడి వివాదానికి స దింపించిన రెండు అప్పీళ్ళు. సెక్షన్ 4 (20) ఇట్లా చెప్పుచున్నవి:

“ఒక కార్మికుడు అఖరున తీసుకొన్న వేతనం రేటునుబట్టి ఆ కార్మికునికి పూర్తిగా వర్తించే ప్రతి సంవత్సరానికి, లేక 8 నెలలకుపైగా చేసిన కాలానికి, 15 రోజుల వేతనాన్ని గ్రాట్యూటీగా యజమాని చెల్లించాలి.

“అయితే, పీన్ రేటు పొందే కార్మికుని సందర్భంలో, వుద్యోగ విరమణకు పరిగా ముందు మూడు నెలలకు తీసుకొన్న మొత్తం వేతనం యొక్క సగటు దినరేటును దిన వేతనంగా విరల్లయించబడాలి. ఈ సందర్భంలో ఓవర్ టైమ్ వేతనం పరిగణనలోకి తీసుకోబడదు.

“సీజనల్ గా పనిజేసే సంస్థలో అయితే ప్రతి సీజనుకూ 7 రోజుల జీతాన్ని గ్రాట్యూటీగా యజమాని కార్మికునికి చెల్లించాలి.”

“వేతనం” అన్న దానిని సెక్షన్ 2 (ఇ) ఇట్లా విరల్లయించుచున్నది :

లీగల్ నోటు :

“వేతనం అంటే చూట్లో వున్నప్పుడూ, శంకులో వున్నప్పుడూ కార్మికుడు, తన వుద్యోగ షరతులు, పరిస్థితుల ప్రకారం సంపాదించే మొత్తం అదాయం. ఇవిడబ్బు రూపంలో చెల్లించబడేది. లేదా చెల్లించబడ దగినది దీనిలో కరువుభరత్యుకూడా కలిపి వుంటుంది. అయితే, బోనసు, కమిషను, ఇంటిబద్దె అలవెన్సు ఓవర్ టైమ్ వేతనం, లేదా ఏయితర అలవెన్సు దీనిలో జేరదు.”

2. వివరంగా విషయాలన్నీ చెప్పనక్కర లేదు. ఈ రెండు కేసులలోనూ అప్పీలు చేసుకొన్నారు. పబ్లిక్ రిమిటెడ్ కంపెనీ యజమానులు, ప్రతివాదులు, నెలజీతగాళ్ళు 1978 నాటి 1088వ సెవిల్ అప్పీలు లో (శ్రీ దిగ్విజయ వులెన్ ముఖ్యవాది, శ్రీ మహేంద్ర ప్రతాప్ బుష్ ప్రతివాది) ప్రతివాది 19 ఏండ్ల వర్తించు తర్వాత, రిటైర్ మెంట్ వయస్సువచ్చినందున కార్మికుడుగా పదవీ విరమణగావించాడు. అతనికి గ్రాట్యూటీ లెక్క కట్టడంలో యజమాని 15 రోజుల జీతమంటే అఖరున తీసుకొన్న నెలజీతంలో సగంగా ఎంచాడు. ప్రతివాది తనకు యింకా అదనంగా గ్రాట్యూటీ కావాలన్నాడు. తన నెలజీతం అంటే తాను పనిజేసిన 28 రోజుల జీతంగానే

తీసుకోవాలనీ, అప్రాతిపదిక మీదనేతన దిన వేతనాన్ని లెక్కించాలనీ అవిసంగా 15 రోజుల జీతాన్ని కట్టాలనీ, అంతేగాని 30 రోజుల నెల జీతంలో సగం అవిగాని, నెల జీతాన్ని పెట్టి భాగించి దిన జీతాన్ని లెక్క కట్టటంగాని పరిగడనీ అన్నాడు. ప్రతివాది వాదననే చట్టప్రకారం విరల్లయించే కంట్రోలింగ్ అథారిటీ అంగీకరించాడు. అప్పీలులో కూడా అదే ధృవపర్చబడింది చట్టాధికారుల విరల్లయను పవాలుచేస్తూ వాదించిన కంపెనీ చేసుకున్న అప్పీలును రాజ్యాంగ చట్టంలోని 227వ అర్టికల్ క్రింద గుజరాత్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచి ఏకదగిసి కొట్టివేసింది. తమ ఆర్డరును పనుర్చిస్తూ జడ్జిలు కారణాలను కూడా తెల్పారు. స్పెషల్ రిఫు ఇచ్చిన మీదట మా ముందుకు ఈ అప్పీలు వచ్చింది.

3. 1977 నాటి 480 సెవిల్ అప్పీలులో అప్పీలుదారు మహారాజా మిల్లు ప్రతివాది గోపాల్ దాస్ లాజాబాయ్ కక్కర్. 22 ఏండ్లు పనిజేసిన తర్వాత కార్మికుడు రాజీనామా యిచ్చాడు. నెల జీతాన్ని 30 తో భాగించి, అప్రాతిపదికపై 15 రోజుల జీతాన్ని లెక్కించి అతనికి కంపెనీ గ్రాట్యూటీ చెల్లించింది. పై అప్పీలులో పలేనే ఈ సందర్భంలో కూడా ప్రతివాదియైన కార్మికుడు తనకు ఇంకా ఎక్కవ గ్రాట్యూటీ కావాలని కోరాడు. పై కేసులో గుజరాతు హైకోర్టు యిచ్చిన తీర్పు ప్రకారం కంట్రోలింగు అథారిటీ ప్రతివాది కోర్కెను అంగీకరించాడు. అప్పీలు పై అథారిటీ దీనిని ధృవ పర్చింది. చట్టాధికారుల విరల్లయంపై కంపెనీ అప్పీలు చేసుకొనగా గుజరాతు హైకోర్టు సమ్మతిగా దానిని విరాకరించింది. అయితే హైకోర్టు పరిపిరేమిట మంజూరుచేయగా ఈ కోర్టు మూడుకు అప్పీలు వచ్చింది.

4. దిగ్విజయ వులెన్ మిల్లు కేసు విటిషనును కొట్టివేస్తూ గుజరాతు హైకోర్టు డివిజన్ బెంచి ఈ క్రింది విధంగా చెప్పింది.

“కార్మికుడు చేసిన వర్తించు ప్రతిపూర్తి సంవత్సరానికి గ్రాట్యూటీ చెల్లించబడాలి. దానికి ఒకటే కొండద్ద ఉన్నది. అతడు అఖరున తీసుకున్న జీతం రేటును అధారంగా తీసుకుని అతని వర్తించు పూర్తయిన (మిగతా 13 వ పేజీలో)

రైల్వేల పెరుగుదల - కార్మిక పరిస్థితుల క్షీణత

రైల్వే అంశంగా నడవడం, రైలు ప్రమాదాల నెంకొకటన్నా తరగడం, రైల్వేలో తొక్కినలాటలు, రిజర్వేషన్లు చేపేచోట లంచగా, దిశనం, రైల్వే పనివారి వమ్మలు ఇవన్నీ మనం నిత్యం చూస్తూనే ఉన్నాం. అయితే రైల్వే ఈ స్థితికి కారణమేమిటో ఒక చిన్న వ్యాసంలో ఈ సమస్యను పూర్తిగా వివరించడం అసాధ్యమే అయినప్పటికీ రైల్వేలోని యధార్థ పరిస్థితి ప్రజలు తెలుసుకోవడంవల్ల వారు రైల్వే పనివారికి తమ పూర్తి మద్దతును ఇచ్చే అవకాశం ఉందికాబట్టి ఈ వ్యాసంలో రైల్వే పరిస్థితి వివరించేందుకు ప్రయత్నం జరుగుతోంది.

పరిశ్రమ పరిస్థితి

భారత రైల్వే 80,888 రూట్ కిలో మీటర్లు, 75012 రెన్సింగ్ ట్రాక్ కిలో మీటర్లు పొడవు, 11,100 ఇంజనులు, 37000 కోచ్లు, 4,00,000 వేగన్లు కలిగి ఉంది. ఇందులో దాదాపు 15 లక్షలమంది పర్సనెల్ పనివారు, 3 లక్షలమంది క్యాబు వల్ పనివారు పనిచేస్తున్నారు. 1858 సం॥లో స్థాపించబడిన అతి పెద్ద పరిశ్రమ ఇది. రైల్వేలో ప్రతిరోజూ 98 లక్షలమంది ప్రజలు ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటారు. 8,50,000 టన్నుల వస్తువులు 31,848 వేగన్లలో రవాణా అవుతున్నాయి. కాని పరిభారం పెరిగినంతగా రైల్వే సంపత్తి పెరగలేదని ఈ క్రింది వట్టికమాసి చెప్పవచ్చు.

రైల్వేమంత్రి సమర్పించిన ఒకరిపోర్టులో 3480 కోచ్లు దాదాపు (18%) ఉపయో

గించాల్సిన కాలం దాటినవేనని ఒప్పుకోవడం జరిగింది.

పైన ఇచ్చిన వట్టికప్రకారం రైల్వే దిమాండు వాటి నంపర్ తిక్కిన ఎన్నోరెట్లు పెరిగిపోయిందని తెలుస్తుంది. అంతేకాక వేగన్లు కోచ్లు, ఇంజన్లు ఎంకో పాతబడి పోయాయీకూడా. ముఖ్యంగా స్టీమ్ ఇంజన్లు అతిపాత స్థితిలో ఉన్నాయి. వాటి విడిభాగాలు కూడా సరిగా దొరకడంలేదు. అధికారులు ఒక ఇంజనులోని భాగాన్నితీసి వేరొక ఇంజనుకు పెట్టమని పనివారిని బలవంతం చేస్తున్నారు.

అంతేకాక ట్రాకు లో 70%, బ్రిడ్జిలు కూడా వాటి కాలసరిమితిని దాటిపోయాయి.

రైల్వే బ్రిడ్జిలు బ్రక్కులు, ఇంజన్లు ఈ పరిస్థితిలో ఉండగా అధికారులు రైలు వేగన్నిమాత్రం విపరీతంగా పెంచేస్తున్నారు.

వృశింగ చక్రవర్తి

అంతేకాక, ముఖ్యంగా 1977-78 తరువాత వీటి సౌఖ్యముకూడా బాగా హెచ్చించారు. 1985-88 లో వగటు బ్రాడ్ గేజ్ రైలువేగం 18.4 కి.మీ. కాగా 1977-78 నాటికి దానిని 19.7 కి.మీ. పెంచారు. అంటే 20% పెరుగుదలన్నమాట. ఇందువల్లనే రైలు ప్రమాదాలు ఎక్కువవడం, రైల్వే అంశంగా రావడం

(మిగతా 6 వ పేజీలో)

వాల్తేరు రైల్వే కార్మికుల ఆందోళన ఫలితం

6 ఏండ్ల బకాయాల చెల్లింపు

నాల్తేరు డివిజన్, లోకో షెడ్, డిజిల్ షెడ్ తదితర రైల్వే కార్మికులు జోనల్ కోఆర్డినేషన్ కమిటీ (జెడ్. సి. సి. ఆర్) నాయకత్వాన ఆందోళన జరిపి తమకు రైల్వే లేబర్ ట్రేబ్యునల్ అవార్డు ప్రకారం 1874 నుండి రావలసిన పైకొన్ని రాబట్టుకున్నారు. మొత్తం బకాయాల పైకం 12-1-1981 వ చెల్లించబడినది. అర్హుల 10 గంటలకు పేమెంటు జరిగింది.

సంక్రాంతి పండుగకముందే చెల్లించాని రైల్వే కార్మికులు దీశంబరు 8 తేదీన డివిజన్ లో రైల్వే మేనేజరు అఫీసుకు 2000 మంది ప్రదర్శనగావై 12 కోర్కెలు గం మహా జరును సమర్పించారు. తప్పకుండా పండుగ ముందే చెల్లిస్తామని మేనేజరు హామీ యిచ్చి అమలు జరిపారు.

ఇంతకు పూర్వం కూడా ఈ డివిజన్ కార్మికులు అనేక పర్యాయాలు జెడ్. సి. సి. ఆర్. నాయకత్వాన మేనేజరును కలుసుకొనే ప్రయత్నంలో యీ కమిటీని తాను గుర్తించనంటూ ప్రతినిధులతో మాట్లాడటానికి నిరాకరించటం జరిగింది. చివరిసారిగా దీశంబరు 8న ప్రదర్శన జరిపి వెంటనే పరిష్కరించనివిడం తర్వాత చర్య గురించి ఆలోచించవలసి వస్తుందని హెచ్చరించిన మీదట ప్రతినిధులతో మాట్లాడటమూ, యిచ్చిన హామీని అమలు చేయటమూ జరిగింది. తమ ఐక్య ప్రదర్శన ఫలితమిది అని కార్మికులు విశ్వాసంపొందారు.

“వర్కింగ్ క్లాస్”

సి.ఐ.టి.యం. పత్రిక

(ఇంగ్లీషు)

సంవత్సర చందా రూ. 8

సం॥	Passenger	కోచ్	లీడ్ (కి.మీ)	Freight	వేగన్	లీడ్
Originating	సంఖ్య	సంఖ్య	సంఖ్య	Tonne	సంఖ్య	(కి.మీ)
			మిల్లి- మీటర్లు	kms. Milli- ons		
1950-51	1,284	13,022	15.9	88.3	37,665	205,696
1977-78	3,504	28,572	20.4	87.1	150,250	399,971
ఎక్కువయిన						
కాకం	172.9	102	29	24	300	94

• లీడ్ - అనగా పగటున ప్రయాణికుడుగాని వస్తువులనుగాని రవాణా చేసిన దూరం.

జరుగుతోంది. ఇది ఈ క్రిందివట్టికలో గమనించవచ్చు.

సం॥	రైలు ప్రమాదాల సంఖ్య	ప్రమాదాల గాయపడిన వారి సంఖ్య	ప్రమాదాలలో చనిపోయిన వారి సంఖ్య	వ్యవస్థాపన అస్తి లక్షలలో	రద్దీసుల అస్తి లక్షలలో	రద్దీసుల అస్తి లక్షలలో
1970-71	840	307	27	134.7	79.7	8741
1971-72	884	187	48	99.8	47.8	7299
1972-73	815	133	3	177.9	58.3	8235
1973-74	782	398	79	201.5	55.0	11257
1974-75	925	297	98	188.8	88.5	11111
1975-76	864	283	37	255.0	198.8	10275
1976-77	789	398	80	188.8	116.2	7588
1977-78	868	425	172	241.7	185.5	9047

యజమానులు ఈ ప్రమాదాలన్నీ మనుషుల పొరపాట్లవల్ల జరిగినవనో లేక విధ్వంస కాండకు పూనుకోవడం వల్ల జరిగినవనో అని అంటుంటారు. కానీ పని వారిమీద విందమోపేముందు ఈ కాలంలోనే ఒక్కొక్క పనివానిపై పనిభారం ఎంతగా పెరిగిందో తెలుసుకోవడం ఎంతగా అవసరం. పనివారిసంఖ్య ఏ విధంగా పెరిగిందో ఈ దిగువన వివరించబడింది.

ప్రశ్నించవచ్చు. ఎమర్జన్సీ కాలంలో ఏ మాత్రం మెరుగుదల ఉన్నా అది కేవలం రైళ్ళ సంఖ్య తగ్గించినందువల్ల, రైలు ప్రయాణీకులు తగ్గినందువల్ల సంభవించినవే. 1974 మే నమ్మో ముందు రోజు 1000 ప్యాసింజరు రైళ్ళు రద్దు చేయబడ్డాయన్న సంగతి మనం గుర్తుంచుకోవాలి. ఎమర్జన్సీ ఎత్తివేసిన నాటికి, అంటే 1977 కి, కూడా

భారత రైల్వేలలో సిబ్బంది

సం॥	అఫీసర్లు	పనికసం ఉన్న చేతిపనివారు ఆ పైవారు	అన్ స్టిల్ట్ మరియు పెమిస్టిల్ట్ పనివారు
1965-66	68	550.7	795.1
1977-78	95	882.9	822.8
ఎక్కువయిన శాతం	44	20	3

ఒకటవ వట్టికను మూడవవట్టికను పోల్చి చూసినట్లయితే సిబ్బందియొక్క పనిభారం ఎంతగా పెరిగిందో మనకు ఎంతోచక్కగా అర్థం అవుతుంది. అయినా ఈ విజ్ఞాప్తి యాజమాన్యం అంకితకరించడంలేదు. అంతర్ రవాణా కమిటీ రిపోర్టు ప్రకారం ప్రపంచం లోని ఎన్నోదేశాలలో పనిగంటలు వారంలో 40 గంటల నుండి 35 గంటలకు తగ్గించే ప్రయత్నాలు జరుగుతుండగా మన దేశంలో మాత్రం వారానికి 48 గంటలనుండి 51 గంటలకు పెంచబడ్డాయి. అందువల్ల పని వారి తప్పిదాలవల్ల ప్రమాదాలు సంభవించినా, ఆ తప్పిదాలు పనిభారం పెరిగినందువల్ల కలిగిన అంశాలవల్ల గలిగినవేనని మనం గురిచాలి.

అయితే ఎమర్జన్సీ కాలంలో రైళ్ళపరిస్థితి ఎలా మెరుగుగా ఉండిందని ఎవరయినా

అదే విధంగా పస్తువుల రవాణాకూడా 1973-74లో బాగాతగ్గింది. ఇక 1974-75 లో ఇది 1972-73 స్థాయిని చేరుకుంది. ప్రమాదాలను సూచించిన వట్టికను పోలికలించి వట్టియితే 1973-74 మరియు 1975 - 76 మధ్యకాలంలో రద్దీసులైముకోఆర్డరులు బాగా పెరిగిన సంగతి గ్రహించవచ్చు. అదికాదు ఈ కాలంలో జరిగిన చైనీసు లాగడాలనయితేనేం, దిటెన్షన్లనయితేనేం సరిగా నమోదు చేయలేదుకూడా. ఎమర్జన్సీ కాలంలో చైనీసులొగడాన్ని బాగాతగ్గించారు కాబట్టి ఇవి నమోదు చేసినట్లయితే పరిస్థితి మనకు మరింత వివరంగా తెలిసిఉండేది.

రైల్వే పనివారి పరిస్థితి

రైల్వేసిబ్బందితరుచుగా పోలీసులు చేస్తున్నందువల్ల రైళ్ళుకాకపోకలకు అంతరాయం కలుగుతున్నది. 1970 నుండి జరిగిన అనేక

పోలీసు ఉన్ముడి పరికరమే 1974 మేలో జరిగిన నమ్మో. ఇందులో లోకో సిబ్బంది పోలీసులు ప్రత్యేకించి చెప్పుకోవలసిన అవసరం ఉంది నలస పాలన రోజు దగ్గరి నుండి రైల్వే పనివారు అతి దారుణమయిన దోపిడీకి గురి అవుతునే ఉన్నారు. 1981లో రైల్వే పనివారి బేసిక్ తగ్గించబడింది. తగ్గించబడిన ఆ స్కేళ్ళు అధారంగానే మొదటి పేకమీషన్ రైల్వే పనివారి కొత్త స్కేళ్ళను రూపొందించింది మిగిలిన కమీషన్లన్నీ కూడా కడుపుబ్బకాక కమీషన్లగానే పని చేశాయిగాని అంతకమించి ఏం సాధించలేదు. అందువల్ల వలస దినాలలో ఉన్న (జీతం) పేవిదానం యధాతథంగానే ఉండిపోయింది. అంతేకాక కరువుభత్యం రూపొందించబడిన విధానంవల్ల వేర్వేరు తరగతుల సిబ్బంది మధ్యనున్న అంతరాలు తగ్గిపోయాయి.

అర్గనైజ్డ్ పరిశ్రమలన్నింటిలోనూ అతి తక్కువ జీతం (బేసిక్ + కరువు భత్యం) రూ. 475 (జనుము) మరియు రూ. 560/- (ఇండియన్ ఎయిర్లైన్స్) మధ్యఉండగా రైల్వేలలో ఇది కేవలం రూ. 324/-గా మాత్రమే ఉంది. అంతేకాదు ఈతేడా పై స్థాయిలో మరింత ఎక్కువగా తప్పదు తున్నది. ఉదాహరణకి జీవితభీమా సంస్థలో పనిచేస్తున్న ఒక సబ్ స్టాఫ్ 20 ఏళ్ళ సర్వీసు తర్వాత రైల్వేలో ఇరవై సంవత్సరాలు సర్వీసున్న క్లర్కుకన్నా ఎక్కువ సంపాదిస్తాడు. అంటే బ్యాంకులలో, జీవిత భీమా సంస్థలలో పనిచేస్తున్న వారికి బ్రతికేందుకు సరిపడినంత జీతాని ఇస్తున్నారని కొడు అర్థం. వివిధయూనియన్ల ధరల సూచిలోని 332 పాయింట్ల దగ్గర (1980 ఆధారంగా) అవసరం ప్రాతిపదికగా జీతంఇచ్చినట్లయితే దాదాపు రూ. 900/- ఒకపనివానికి ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. బ్యాంకులలో జీవితభీమాసంస్థలో కూడా ఇంత మొత్తం ఇవ్వడంలేదు. ఈ తేడా దాదాపు ఒకేరకం పనిచేస్తున్న వారి మధ్య మరింత కొట్టవచ్చినట్లు కనపడు తుంది. ఉదాహరణకి ఒక కారు డ్రైవరు బ్యాంకులో పనిచేస్తే, జీవితభీమా సంస్థలో చేస్తే, స్టీల్ ప్యాక్టరీలో చేస్తే, పోర్టులో, రైల్వేలలో చేస్తే ఒకే పని చేయాల్సి ఉంటుంది. ఒక మోటారు డ్రైవరురైల్వేలో రూ. 470/- మరియు రూ. 560/- మధ్య సంపాదించగా పోర్టులో పనిచేసే డ్రైవర్కి రూ. 582/- మరియు రూ. 935/- మధ్య

వస్తుంది అదేసీలు పరిశ్రమలో రూ. 585/-
రూ. 1055/- మధ్య రిజర్వు బ్యాంకులో
రూ. 1079/- లభిస్తుంది. రైల్వేలో పని
చేసే ఒక ష టర్కి, పోర్టు, స్టీల్ లో పని
చేసే డ్రైవర్కి తేడాలు ఉన్నాయి రైల్వేలో
పనిచేసే షంటింగ్ డ్రైవర్కి నెం. 550
నుంచి 750-దాకా వస్తే పోర్టులో పనిచేసే
వానికి 887 నుంచి 988 వరకు, స్టీల్ లోవానికి
737/, 1900/ వసాయి అంటే పోర్టుదాకా
కాని, స్టీల్ పరిశ్రమదాకా కాని రైలు తెచ్చే
డ్రైవర్కి తక్కువ వస్తుంది అన్నమాట.

రైల్వేవారికి బో వ న విరాకటించటం
అందరికీ తెలుసు. ఏ చట్టప్రకారంచూసినా
చివరికి ఐ ఏల్. ఓ కన్వెన్షన్ నెం. 1 (1919)
ప్రకారంకూడ రైల్వేలు అనేది ఒకపరిశ్రమ.
కాని బో వ ను, పనికాలం, పారిశ్రామిక
వివాదాలవట్టం అమలుపరచటం మొదలయిన
విషయాలలో వివక్షత చూపబడుతూ ది.

పని వేళకు సంబంధించి పరిస్థితి మరింత
అధ్వాన్నంగా వుంది. యజమాని ప ని
చూసలేకపోయిన దానికి ఫలితం రైల్వే
పనివారు అనుభవించాల్సి వస్తుంది. పని
వ్యభావం రోజులో ఒకేసారి కాకుండా
అప్పుడప్పుడు చెయ్యాలివది అనే సాకుతో
కొంతమందికొన్ని కులచేత రోజుకు 12 గంటలు,
ఒకేసారి 24 గంటలు కూడ పని చేయిస్తు
న్నారు. యజమాని అదేకాం మేరకు వారు
ఒకే చోటికి కట్టివేయబడుతూ ఉన్నారు.
ఈ భారాలతో కొన్ని 1974లో తొలగి చుకో
గలిగినప్పటికీ, ఇప్పటికీ రైల్వేలో 8 గంటల
పని దినం అంగీకరింపబడలేదు. లోకో
రన్నింగ్ కార్మికులకయితే అసలు పరిమితి
అనేదే లేదు. 1948 నుండి లోకో రన్నింగ్
కార్మికుల పనివేళలు క్రమంగా, దశలవారీగా
పెంచుకుంటూవచ్చారు. 1988 లో పరిస్థితి
మ రీ ఖ రిం వ లే వి ది గా తయారయి
నప్పుడే రైల్వేలో తిరుగుబాటు బయలు
దేరింది. మోసం వలన ఈ పోరాటాన్ని
ఆణిచివేయగలిగారు. కానీ త్వరలోనే
అదొక అభి భారత నమస్కగా రూపొందింది.
1973 లో లోకోరన్నింగ్ కార్మికులు అనేక
సార్లు నమ్మేచేసి ఒ రోజున వరసనే పది
గం టల క న్న ఎక్కువ పనిచేయకుండా
ఉండేందుకు అధికారులను అంగీకరింప
చేశారు. అయితే, అరేళ్లు గడిచినా, ఇప్పటికీ
ఈ అంగీకారం పూర్తిగా అమలు జరప

బడటలేదు. అగ్నేయరైల్వే పనివారు దీని
కోసం పదిహేను రోజులు "రూల్ ప్రకారం
పని" చేయాల్సివచ్చింది అప్పటికీ ఇతరజోన్లు
కూడ న. షిభావ చర్యలు తీసుకుంటామని
బెదిరించకపోయినట్లయితే వా రి స మ వ్య
పరిష్కారమయ్యేదికాదు.

రైల్వే యజమాన్యం పారిశ్రామిక
వివాదాల చట్టాన్ని గౌరవించక పోవడంవల్ల
రైల్వే కార్మికులు లేవనెత్తిన వివిధ విధా
నాలకు ప్రతిష్కారం కదరటంలేదు 1973లో
లోకో రన్నింగ్ స్టాఫ్ ఆసోసియేషన్కి
కేంద్ర రైల్వేమంత్రి సంతకం చేసి యిచ్చిన
హమీ పత్రం తప్ప, లిఖిత పూర్వక అంగీ
కారాలు లేవు. ప్రతిష్కారం జరిగినప్పుడల్లా
తన నిర్ణయాన్ని రికార్డు చేయవలసిందిగా
ఎల్. ఆర్. ఎన్. ఎ. యజమాన్యంపై
వత్తిడి తీసుకొస్తుంది. అయితే పా. వి.
చట్టంలో చెప్పిన "మెమోరాండం అఫ్
సెటిల్ మెంట్" రైల్వేలో అమలులేదు.
ఒక వివాదాన్ని పరిష్కరించేందుకు అనిశ్చిత
పదాలతో కూడిన హమీలను నోటితో విసిరేస్తూ
ఉంటారు. అంతటితో పోరాటం ముగుస్తుంది.
అయితే, ఇచ్చిన హమీలను అమలుజరగక
పోవటంలో కార్మికులు వాటి అ మ లు తె
వళ్ళి పోరాటం సాగించాల్సి వస్తుంది.

రైల్వే ట్రేడ్ యూనియన్

ఉద్యమం యొక్క విఫలత

దీనికి రైల్వే ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమమే
ప్రధానంగా బాధ్యత వహించాలి. అయితే
మనం ఒకటి అర్థం చేసుకోవాలి.
1920 నుండి రైల్వేలను నమ్మేలనుండి
దూరంగా ఉంచాలనే ఉద్దేశంతోనే
ప్రభుత్వం రైల్వేలో కార్మిక విధానాన్ని
రూపొందిస్తోంది. మొట్టమొదటగా జీతాలలో
వివిధ స్కేళ్ళను రూపొందించారు. ఒకే
ఉద్యోగానికి వివిధ స్కేళ్ళు పెట్టడం సాధ్యం
కావచ్చును, మామూలు సూపర్ వై జరి
పోస్తుంటూకూడ "సెక్షన్" వద్దతిని ప్రవేశ
పెట్టారు. కొంతమందిని ఉద్యమం నుండి
తప్పించడానికి ఇది తోడ్పడింది. అంతేకాక,
ప్రతి దిపాద్దమెంటులోనూ, నమ్మే విచ్చిన్న
కారులుగా పనిచేస్తారనే ఉద్దేశంతోనే వీరిలో
కొందరికి అసాధారణమైన సౌకర్యాలు కల్పి
స్తున్నారు. కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం అధికారంలో
ఉన్నప్పుడు రోజులా ఐ యన్. టి. యు. సి.
ఈ నమ్మే విచ్చిన్నకారులందరి సంఘంగా

పనిచేసింది. అయితే రైల్వే కార్మికులందరినీ
ఐక్యం చేయడంలో విఫలమయినందుకు
మొత్తం బాధ్యతంతా ఎ ఐ ఆర్. ఎన్. నే
వహించాల్సి వుంటుంది. ఎ ఐ ఆర్. యన్.
ఇక ఆ విషయాలన్నిటికన్నా గుర్తింపు
పొందటమే ముఖ్యంగా తలచింది.

ఎ. ఐ. ఆర్. ఎన్. నాయకత్వం నమ్మే
పిలుపు ఇవ్వలేదని కాదు. 1960 లోనూ
1988 లోనూ అది నమ్మే పిలుపు వచ్చింది.
అయితే ఆ పోరాటాలు విజయవంతం
అయ్యేందుకు వీలుగా అన్నిస్థాయిల్లో నన్నా
హాలు చేయలేదు దేశంలోని అసమాన
అభివృద్ధి అనాడు కాంగ్రెసుకున్న వలుకు
బడి గృహస్థ్య అటువంటి నన్నాహం ఎంతో
అవసరం.

అంతేకాకుండా, గత ముప్పై ఏళ్ళుగా
అనునీస్తున్న నిర్దాక్షిణ్యమైన అణచివేత
విధానాలు, కక్ష సాధింపుచర్యలు కూడా
ప్రజలపై ముద్రవేశాయి. 1974లో కార్మికులకు
తుపాకీలు చూపించి పనిచేయించటం, వారి
కుటుంబాలపై జరిపిన దమనకాండ ఎవరూ
మర్చిపోలేదు. ఒక్కసారిగా 30 వేల మంది
కార్మికులను జైల్లో పెట్టి, నస్పెండ్ చేశారు.
18 వేలమంది పర్మినెంటు ఉద్యోగులు, 33
వేలమంది క్యాజువల్ కార్మికులు పనినుండి
తొలగింపబడ్డారు. ఇవకా ప్రభుత్వం అధి
కారానికి వచ్చేనాటికి ఇంకా 8 వేల మందిని
ఉద్యోగాలలోనికి తీసుకోవలసి వుంది.

అయినప్పటికీ తమ న్యాయమైన కోర్కె
లకై రైల్వే కార్మికులను ఐక్యపరచేందుకు
ప్రయత్నాలు జరిగితే ఫలితాలు వేరొక
విధంగా వుండేవి. రైల్వేలో కార్మిక
సంఘాలు గుర్తింపు పొందాలంటే నమ్మేలో
గాని అందోళనలోగానీ పాల్గొనబోమని
హమీ ఇవ్వాలి. 1980 లోనూ 1988 లో
ఎ ఐ ఆర్. ఎన్. గుర్తింపును కద్దులేదం,
1974లో ఎన్ సి సి. ఆర్ ఎన్. నుండి బయట
కొచ్చేదాకా దాని గుర్తింపును నస్పెండ్
చేయడం, ప్రభుత్వం రైల్వే పనివారిని
విభజించి ఉంచేందుకు యూనియన్ల మధ్య
నున్న శతృత్వాన్ని, గుర్తింపునంటి కొన్ని
రాయితీలను ఉపయోగించుకుంటుందనేందుకు
ఒకఉదాహరణ. దేశమంతటిలోని మిలిటెంట్
రైల్వే కార్మికులు ఐక్యతకోసం పోరాడు
తున్నారు. అటువంటి ఐక్యతను సాధిస్తే
బ్రహ్మాండమైన నమ్మేను నిర్వహించడం
సాధ్యమవుతుంది.

రైల్వే నిధుల దోపిడీ

రైల్వేకార్మికుల కోర్కెలు ప్రభుత్వ ఆర్థికవిధానాలతో ముడిపడి ఉన్నాయి. అనాదిగా రైల్వేలు దేశీయ, విదేశీ గుత్తపెట్టుబడి దారుల దోపిడీకొరకు ప్రత్యేకంగా కేటాయించబడ్డాయి. రైల్వే పరిశ్రమ, దాని లాభాలలో ఒకభాగం ఖచ్చితంగా ప్రభుత్వానికి చెందితీయకుండా వస్తూ హామీతో ప్రారంభమయింది, ఈనాటికీ ఆ పద్ధతి కొనసాగుతూనే ఉంది. 1950-51 నుండి 1977-78 దాకా రైల్వేలలో మొత్తం రూ॥ 5080 కోట్లు పెట్టుబడి పెట్టగా (ఇందులో రూ॥ 1100 కోట్లు రైల్వేల నిధుల నుండి తీసుకోబడింది), రూ॥ 2849.80 కోట్లు ప్రభుత్వం తన వంతు లాభంగా తీసుకుంది. "సా.మిక బాధ్యత" పేరే రైల్వేలు నిర్మాలకు బొంగులతో సహా అనేక వస్తువులను, తవకయ్యే ఖచ్చితమైన తక్కువ ధరకు రవాణాచెయ్యవలసి వస్తోంది. ఇటువంటి ఇంకా అనేక సాంఘిక బాధ్యతల మొత్తం ఖరీదు రైల్వేలలో పెట్టిన పెట్టుబడి కంటే ఎక్కువ. ఇదేకాక, ఎక్కువ ట్రాఫిక్ ను ఆకర్షించాలనే పేరుతో, గుత్త పెట్టుబడి దారులకు తక్కువ సైడింగ్ మరియు ఇతర చార్జీలు, "కంటైనర్లు", డోర్ టు డోర్ డెలివరీ సౌకర్యం మొదలైన అనేక రాయి తీలు కల్పించారు. ప్రభుత్వ పన్నులవిధానం, ధరలు నిర్ణయించే విధానం కూడా రైల్వే నిధులకు హానికలిగిస్తున్నాయి. ఉదాహరణకు దేశంలో ఉత్పత్తి అవుతున్న ఉక్కును ఎక్కువగా వివియోగించుకుంటున్న పంపిణీలో భారత రైల్వే మొదటిది. (17%). అది అన్ని ఉక్కు కర్మాగారాలకూ పేవ చేస్తుంది. 1969-79 మధ్య అనేక ఉక్కు వస్తువుల ధరలు 288 నుండి 588 శాతం పెరిగాయి. ఎక్స్‌జు నుంకం 288 నుండి 520 శాతం పెరిగింది. కానీ ఉక్కు వస్తువుల రవాణా ఛార్జీ మాత్రం 213 శాతం మాత్రమే పెరిగింది. ఖనిజము, బొగ్గు మొదలైన వాటి విషయంలో పెరుగుదల ఇంకా తక్కువగా ఉంది. ఈ విధంగా వస్తు వచ్చినప్పటికీ ప్రభుత్వం తనవంతు ధనాన్ని తీసుకుంటుంది, గుత్త పెట్టుబడి దారులకు రాయి తీలు కల్పించబడుతున్నాయి. ప్రభుత్వమే బొగ్గు, ఉక్కు, డీజిల్, విద్యుత్ మొదలైన రైల్వేల కవనమైన వస్తువుల ధరలను పెంచుకుంది, ప్రజలకు వివియోగ

వదే వంపగా రైల్వేలు సాంఘిక బాధ్యతలను భరించవలసివస్తుంది; అయినప్పటికీ రైల్వే పనివారు తమకు న్యాయంగా రావలసిన దాన్ని కూడా పొందలేక పోతున్నారు; వారి వాణిజ్యం కూడా పెరుగుతూ ఉంది. ఈ వంప దోపిడీ విధానానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాన్ని విద్యాక్షిణ్యంగా అణచివేయబడుతూ ఉన్నాయి.

మొత్తం ప్రేడ్ యూనియన్

ఉద్యమానికి ప్రమాదం

ఈ పరిస్థితి మొత్తం ప్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమానికి ప్రమాదాన్ని కలిగిస్తుంది. రైల్వే పనివారి తక్కువ వేతనాలు కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల తక్కువ వేతనాలకు దారితీస్తాయి. అలాగే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులూ, ఇతర ఉద్యోగులు దీని ప్రభావానికి గురిఅవుతారు. రైల్వేలవంటి ఒక పెద్ద సంస్థ దోపిడీయొక్క ఉడుమునట్టులో బిందించబడినప్పుడు ప్రభుత్వం ఎక్కువ వేతనాలుపొందే ఇతరులపై ముఠాగా దాడి చేయగలదు. 1972 నుండి అంతే మూడవ పేకమీషన్ ను నియమించినప్పటి నుండి, వేతన స్థిరత అమలుజరిపేందుకు "ఆధిక వేతన ద్వీపాలు" అనే నిర్ధారితం తీసుకొని రాబడింది. 1980లో రైల్వే పనివారు అవసరాల ప్రాతిపదికపై తనీన వేతనాలకోసం వమ్మే చేశారు. కానీ, 1974 నాటికి "ఇదే విధమైన ఇతర పరిశ్రమలలోని వేతనాలతో సమానమైన" వేతనంగా అది తగ్గించబడింది. అంతేకాక జీవన వేతనాలు సాధించుకోవాలంటే, మొత్తం ప్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం, ముందుకు వచ్చి రైల్వే కార్మికుల పోరాటానికి సహాయం చేయాలి. వ్యవసాయ కార్మికుల, రైతుల, విరుద్యోగుల పోరాటాలకు సహాయపడి వట్లుగానే వీరికి సహాయం పడవలసిన అవసరం ఉన్నది. రైల్వే ఉద్యోగులు మళ్ళీ ఐక్యపోరాటాన్ని విర్మించుకునే ప్రయత్నాల్లో ఉన్న ఈ సందర్భంలో అటువంటి సహాయం యొక్క అవశ్యకత ఎంతో ఉంది.

రైల్వే ఉద్యోగుల ఐక్యతనం

సాధించుకున్నారం

మళ్ళీ రైల్వే ఉద్యోగులు ఐక్యపోరాటం విర్మించుకుంటున్నారు. జనతా ప్రభుత్వం దోషను ప్రకటిస్తుందని ఎ. ఐ. ఆర్. ఎన్ (గత రెండున్నర సంవత్సరాలు) ఎదురు

చూసింది. ప్రాతినిధ్యం గుత్తాధికారాలు సంపాదించుకొనేందుకే బోనస్ ప్రకటనను వదుకోవాలని వారు అనుకున్నారు. ఎన్.ఎస్. ఐ.ఆర్. ఒక పమ్మెట్టాలతోను నిర్వహించింది. అయితే తన బలం తనకు తెలుసు కనుక పమ్మెట్ట పూనుకోలేదు. ఇప్పుడు గుర్తింపుపొందిన ఈ పెదరేషను రెండూ, ఎ.ఐ.ఆర్.ఆర్.ఎన్.ఎ, ఐ.ఆర్.డబ్ల్యు.ఎస్; ఐ.ఆర్.ఎమ్.ఎస్; ఎ.ఐ.ఆర్.ఇ.సి; వంటి గుర్తింపుపొందని యూనియన్ తోనూ, అసోసియేషన్ తోనూ కలిశాయి. ఈ అరు సంఘాలు కార్యవర్గాల సంయుక్త సమావేశానికి ఏలు ఏవ్వబడింది. 1979 నవంబరులోగా తమ కోర్కెలను పరిష్కరించకపోతే రైల్వే కార్మికులు మళ్ళీ పోరాటంలోకి వెళ్తామని ప్రభుత్వానికి నోటీసు జారీచేశారు. ఈ ఐక్యత క్రింది స్థాయి నుండి పెంపొందిస్తే అది రైల్వే కార్మికులలో ఎంతో ఉత్సాహాన్ని కలిగిస్తుంది. అన్నిరకాల పరిస్థితులను తట్టుకునేందుకు సంఘాలను సంసిద్ధం చేస్తారని ఆశిద్దాం. 74 మే పోరాట కాలంలోనూ, తర్వాత సహాయం చేసినట్లుగానే, ఇప్పుడు కూడా ప్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం రైల్వే కార్మికులకు చేయూతవివ్వాలి రైలు అంశంగా వడవటం, టీ, రంచగొండి తనం, ప్రమాదాలు దిన చర్యలుగా తయారవడానికి కారణం రైల్వేలను ఆ పరిస్థితిలోకి వెట్టిన ఈ దోపిడీవ్యవస్థ అన్నపత్వాన్ని ప్రజాస్వామిక వాదులందరూ గ్రహించాలి. తమ న్యాయమైన కోర్కెలసారవత్తే రైల్వే కార్మికులు జరిపే పోరాటంలో అందరూ వారికి తోడుగా నిలవాలి.

(‘యుకోవర్కర్’ సౌజన్య కో)

ఈ వ్యాసం 1978 నవంబరు నుండి వ్రాసినది. రైల్వే కార్మికులు "ఉత్పత్తి" ముడిపెట్టబడిన బోనస్ ను సాధించుకోటం మినహా ఇంకేం మార్పులూ లేకపోవడం వలన వ్యాసాన్ని యధాతథంగా ప్రచురిస్తున్నాం. — ఎడిటర్, కార్మికలోకం.

•••

కార్మికలోకం

చందా రేట్లు

సంవత్సరం చందా : రు. 8-00

విడిప్రతి 75 పైసలు

దేశ వ్యాపితంగా లోకో సిబ్బంది సంసిద్ధత

బెల్లంపల్లి గని కార్మికుల సమ్మె

1880 నవంబర్ 5 తారీఖున ఎం.కె. 4. గవికార్మికులయిన జెడ్ బెల్లంపల్లికి హాస్పిటల్ బెడ్ సౌకర్యము కలుగజేయ నందున కార్మికులు సమ్మెచేశారు. రామకృష్ణ పురముదివిజన్ నెం. 1 బావులకార్మికులందరూ ఈ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. తర్వాత అప్పటి కయినా బెడ్ ఇస్తారేమోనని కి రోజులు చూశారు. కాని మేనేజర్ పరిష్కారము చూపనందున అన్నిబావులకార్మికులు ప్రదర్శనగా డి.ఎస్. అఫీస్ కు వెళ్ళారు. ఈ ప్రదర్శనకు ఎం.కె 4 నుండి కామ్రేడ్ చారి, మరియు అర్.కె. 4 నుండి కామ్రేడ్ ఓదెలు ఇంకా మిగతాగమలనుండి ఇతరులు నాయకత్వం వహించారు.

డి.యన్. అఫీస్ కు చేరినతర్వాత కామ్రేడ్ చారి ఒక మెమోరాండం కార్మికుల తరపున వ్రాసి డి.ఎస్.కు ఇచ్చారు తర్వాత చర్యలకు వెళ్ళి డి.ఎస్.తో చర్చించారు. ఈ చర్చలో ప్రతి గవికి ఇద్దరు చొప్పున యమ్.కె. 4 నుండి చారి, వర్సయ్య, అర్.కె. 4 నుండి ఓదెలు మొదలగువారు అన్ని గమల నుండి పాల్గొని చర్చించగా డి.ఎస్. బెడ్ ఇప్పించటము నాచేత కాదని అన్నాడు. అంతటితో ఊరుకొనక కార్మికులు లారీ తీసుకుని బెల్లం పల్లికి వచ్చి డాక్టర్ తో మాట్లాడి అకార్మికునికి బెడ్ ఇప్పించారు. కెల్లవారి గమలు యధా ప్రకారము వదిలినవి. కార్మికులు సమ్మె విరమించినారు. సమ్మె విజయవంతమయినది. కార్మికులు ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు.

స్టీల్ ప్లాంట్ కార్యవర్గం

స్టీల్ ప్లాంట్ కార్మికుల కౌన్సిల్ రేబర్ యూనియన్, విశాఖపట్నం దిశలకు 29 1980న సవకృతం ఏర్పడి రిజిస్ట్రేషన్ గావించబడింది. యూనియన్ కు ఈ క్రింది అఫీసు బేరర్లు ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకోబడ్డారు. అధ్యక్షులు : శ్రీ సి. హెచ్. వరసింగరావు, ఉపాధ్యక్షులు : శ్రీ యం. ఉమాపతి ప్రధాన కార్యదర్శి : శ్రీ జె. వెంకట్రావ్, సహాయ కార్యదర్శి : శ్రీ కె. అప్పారావు, కోశాధికారి : శ్రీ యస్. హరిబాబు.

వీరుకాక 9 మంది కమిటీ సభ్యులను కూడా ఎన్నుకున్నారు.

కమిటీ వియ్యకం, 30-8-80 వ తేదీన జీతాల పునర్ వ్యవస్థీకరణ మైలేజీ రేటు పెంపుదల విషయమై ఎ.ఐ.యల్.ఆర్. యన్.ఎ. లో రైల్వే బోర్డు ఒక ఒప్పందానికి రావడం జరిగింది. కమిటీ 80 కేంద్ర మంత్రివర్గం ఆమోదం విమితంపై 'ఒప్పందం' సంవదిందినది, 31-12-80 వ తేదీ లోపల అర్హత వంతు తాము విచ్చిన హామీని రైల్వే బోర్డు మోసంగా ఉద్ఘాటించింది. అన్ని చట్టాలను భద్రతా విబంధనలకు భిన్నంగా బిటీస్ యుగాల వాటి యజమాని - బానిస పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టి, విరంజక పాలనను రైల్వేలో విరాటకంగా కొనసాగించుకోవాలనే దృఢ నిశ్చయం రైల్వే బోర్డు - ప్రభుత్వాల నుండి కనబడుతుంది. లోకో సిబ్బంది అలిండియా ప్రధాన కార్యదర్శి కామ్రేడ్ యన్. కె. థాన్ "..... యీ పరిస్థితులలో మాతో అంగీకరించిన అగ్రిమెంటును అమలుపరచుకొనే విమితం, మా ఉద్యోగావకాశాలను దెబ్బతీసి రైల్వే యాక్టివెట్లను మరింత ఎక్కువచేసే రైల్వేపాలకవర్గం యొక్క విరంజక దోరణికి వ్యతిరేకంగా 18-2-81 వ తేదీనుండి "సహకార ఉపసంహరణ" అందోళనను సాగించాలని చేసిన మా విర్ణయానికి తమ సహాయ, సహకార, సాహభూతులందరూ లిండిగా రైల్వే విఘోగదారుల వ్యభిచారానికి పార్లమెంటు సభ్యులు, కేంద్రప్రెస్ యూనియన్ లను, అన్ని రాష్ట్రాల ముఖ్య మంత్రులను కోరుతున్నాం." అని ప్రకటించడం జరిగింది.

పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రభుత్వోద్యోగులకు అదనపు డి.ఎ.

కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులతో సమానంగా తమకు డి.ఎ పెంపొందే కోర్కెను ఆమోదించి పశ్చిమ బెంగాలు వామపక్ష ప్రభుత్వం తన ఉద్యోగులకు ఈ ఏడాది జనవరి 1 నుంచి అదనపు డి.ఎను ప్రకటించింది. దీని ఫలితంగా మొత్తం రికేషన్ మంది ప్రభుత్వోద్యోగులకు డి.ఎ పెడగుతుంది. వారి వారి జీతాల స్థాయినిబట్టి నెలకు రు. 18 ల నుండి రు. 80 వరకు అదనంగా డి.ఎ. చెల్లించబడుతుంది.

కారకరైల్వే అదాయాలు గణనీయంగా వదిపోయిన విషయం, అన్ని వైపులనుండి విమర్శలకు రైల్వేపాలకవర్గం గురికాబడటం అందరికీ తెలిసిందే. దీనిని ఎదుర్కొనే పేరుతో 1880 నవంబరు నెలలో రైల్వే పాలకవర్గం కొన్ని తీవ్రమైన నిర్ణయాలు చేసినట్లు తెలుస్తుంది. రైల్వే మంత్రి రైల్వే బోర్డు చైర్మన్ లతో గొప్ప, 27 మంది ఉన్నతాధికారులను తొలగించడం మొదలైన వాటిని రైల్వే సిబ్బందికి "షాక్ ట్రీట్ మెంటు"గా ఉపయోగించుకోవాలనే నిర్ణయం కనబడుతుంది.

మెయిల్-ఎక్స్ ప్రెస్ బ్రయిన్స్ కన్నా గూడ్స్ బ్రయిన్స్ ప్రాధాన్యత విషయం, అనేక ప్రాసెసింగు బండ్లను రద్దుచేయటం, విర్జిని మైన్స్ లాంటి బ్రయిన్స్ పరిశీలనలనే రూపును గలికి వదిలేయడం మొదలైనవన్నీ రైల్వే యాక్టివెట్లను ఎక్కువ చేస్తాయి.

6 విముషాల తేదా వున్నారే-మెయిల్-ఎక్స్ ప్రెస్ పంక్తుయాలిటి దెబ్బతిన్నా వర్షాలేదనే దోరణితో గూడ్స్ బ్రయిన్స్ ప్రాధాన్యత విచ్చి వడసటం రైల్వే ప్రయాణీకులు, సిబ్బందిల మధ్య అగాధాన్ని సృష్టించడమే. లోకో సిబ్బంది అనేక పోరాటాల త్యాగాల ఫలితమైన 10 గంటల పనిచట్టాన్ని ఉల్లంఘించేట్లు లోకో సిబ్బందిని విర్ణయించటం, కాపి-టి-బోజనం విమితం 6 విముషాలు అపుడేసినా వషం నుండి తొలగించడం, యాక్టివెట్ల వివరణత్రయేర్పరిచిన "భద్రతా రూపు"కు భిన్నంగా వని చేసిన వారికి దబ్బయిస్తామని ప్రలోభ పెట్టడం, లోకో సిబ్బంది మారాల్పి వస్తేవన్నను దాటవేయటం, అదేమని అడిగితే వస్తేవన్న అర్థికర్ 311 (2) రైల్వే రూపమైన 14 (2) వి ప్రకారం (కోర్టుకు సైతం పోయేందుకు వీలులేదు) ఉద్యోగాలనుండి తొలగించటం చాలా పెద్దఎత్తున ప్రారంభమైనట్లు యన్.ఎస్. రైల్వే. యన్.కె. రైల్వే, దక్షిణ రైల్వేనుండి వార్తలందుతున్నాయి.

అలిండియా లోకో సిబ్బంది స్టాఫ్ 27-3-79 నుండి వారి జీతభత్యాల విమితం దేశవ్యాపిత పోరాటానికి సిద్ధపడటం, అనాటి జనతా ప్రభుత్వం హయాంలో రైల్వే పాలకవర్గంతో అగ్రిమెంటుకు రావడం, హైవవర్

లోకో రన్నింగ్ ప్లాఫ్ పోరాటం

దేశ ఆర్థికాభివృద్ధికి, దేశ ప్రగతికి కృషి చేయడంలో ప్రతి భారత పౌరునివలె లోకో రన్నింగ్ ప్లాఫ్ సమావేశాధ్యక్షుడు ఉన్నాడు. దానికోసాటు అందరివలె రక్షణ పొందుటకు కూడా వారు అర్హులే. దేశ ఆర్థిక అభివృద్ధికి రేయి - వగలనక విరంతరము శ్రమిస్తున్నా యున్నారు. వరియైన పనిముట్లలేక కాలం చెల్లిన డిఫెక్టివ్ ఇంజనీర్లతో బలవంతంగా పనిచేయించుకుంటున్నదీ ప్రభుత్వం. అయి వప్పటికీ వీరు తగినంత శ్రమ ఫలితాన్ని గానీ, తమ కుటుంబాలకు వరియైన రక్షణను గానీ ప్రభుత్వం నుండి పొందలేక పోతున్నారు. వ్యాయమైన కోర్కెలను గత 10 సం॥ల నుండి రైల్వే యాజమాన్యంవారి దృష్టికి తెస్తూ, ఆ కోర్కెల సాఫల్యం కోసం విరం తరం శాంతియుతంగానే పోరాడుతూనే మరొక ప్రక్క ఉత్పత్తి పెంచుతూనే ఉన్న నంగతి వమైక్యతా దృష్టితో అలోచించే బాధ్యతాయుతుడైన ప్రతి సోదర కార్మికునికి తెలుసు.

ప్రభుత్వము, రైల్వే యాజమాన్యము కార్మి కుల వ్యాయమైన కోర్కెలను సామర వ్యూతో సంప్రదించి పరిష్కరించడానికి బదు లుగా విరంక్షకరోజుతో కార్మిక శక్తిని బల వంతంగా అణచివేసి కార్మికులను కారీరకంగా, మానసికంగా హింసించి కార్మిక వర్గాన్ని శాశ్వతబానిసలుగా ఉంచుటకు ప్రయత్ని స్తున్నది. వర్తమానాసాసంగా వీరు దులొవిదొంగ బూది, ఒరిస్సాలోని ఖుర్దారోడ్, తాల్చేర్ రైల్వే కాలనీలో జరిగిన సామా హిక మానభంగాలు మున్నగునవి.

కార్మికుల కుటుంబాల మాన, ప్రాణాలకు రక్షణలేసంటే ప్రజలంతా సిగ్గుపడల్సిన విషయం. గత 10 రోజుల క్రిందట ఒరిస్సా లోని ఖుర్దారోడ్, తాల్చేర్లో జరిగిన పరిణామాలను కార్మికులు సామాహికంగా రైల్వే అధికారుల దృష్టికి, ప్రభుత్వ దృష్టికి తెచ్చారు. వారు లేని సమయంలో వారి కుటుం బాలకు రక్షణ కల్పించమని ఆడిగినారు. కాని ఆట ప్రభుత్వంగానీ, ఇటు రైల్వే యాజ మాన్యంగానీ వీరి కోరికను పెడచెవిపెట్టి భారత రాజ్యాంగంలో 311 వ ఆర్టికల్ ప్రకారం కార్మికులకు కల్పించిన రక్షణను ఉల్లంఘించి, కార్మికులను కొందరిని

ఆంధ్రప్రభ కార్మికులకు 6.17 శాతం ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లింపు

ఆంధ్రప్రభ మేనేజి మెంటుకు కార్మిక సంఘాలకు మధ్య ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లింపు విషయంలో కొన్నాళ్ళుగా సాగుతున్న సంప్ర తింపులు ఒక కొలిక్కి వచ్చిన ఫలితంగా జనవరి 19వ పార్లమెంటు వివాదాల చట్టం సెక్షన్ 13 (1) కింద ఒప్పందం కుదుర్చు కోవటమైనది.

ఒప్పందం ప్రకారం 1979-80 సంవత్స రానికి కార్మికులు పొందిన మొత్తం జీతంలో 6.17 శాతం ఎక్స్ గ్రేషియాగా చెల్లించబడు తుంది. ఇదిగాక అదనంగా 7 1/2 రూపాయలు కూడ యివ్వబడుతుంది. అయితే ఈ విధంగా యిచ్చే మొత్తం పైకం కనీసం రు.100 లకు తక్కువ ఉండరాదు. మొత్తం జీతం అంటే 1979-80 సంవత్సరములో వాస్తవంగా ఉచ్చుకన్న జీతం అని అర్థం. పాల్ కె ర్ అవార్డు ప్రకారం చెల్లిచే బకాయాలు లెక్కలోకి తీసుకోబడవు.

ఈ చెల్లింపు జనవరి 31వ తేదీనగాని అంతకులోపలగాని జరుగుతుంది.

హృదయంగా, ప్రోదేషనర్ కార్మికులకు ఈ ఒప్పందం వర్తిస్తుంది. 1979లో కనీసం 8 నెలలు సర్వీసు కలిగిన ప్రెజెంట్ లెవెల్స్, అప్రెంటిసులు, క్వాజిపర్ జేసిన్ మీద ఉన్న పెంపకీరి కార్మికులకు 31-12-80 వ సర్వీసులో ఉన్న వాటికూడ యీ ఒప్పందం ప్రకారం ప్రతి ఒక్కరికి రు.100/లు మాత్రం ఎక్స్ గ్రేషియాగా చెల్లించబడుతుంది.

నెంకు రు.1500/కు చెల్లించిన జీతంగం

అక్రమంగా 14/2 రూలు ప్రకారం బర్తరవ్ చేశాడు.

భారతదేశంలో అన్ని రాష్ట్రాల వ్యాయ స్థానాలు తొంగించిన ఈ 14/2 చట్టమును మరల ప్రస్తుత ప్రభుత్వమువారు అమలు చేయడాన్ని వారు నిరసిస్తూ తే 24-7-78 వ రైల్వే యాజమాన్యంవారు అమోదించిన అగ్రిమెంటులను అవగాహనకాదునర్పించి, మైలేజి పునర్నిర్ణయం, యూనిఫారమ్ ముగ్గుగానవి అమలు చేయవల్సిందిగా కోరు చున్నారు. ఈ కారణంగానే అగ్నేయరైల్వే అన్ని డివిజన్లు ప్రధాన కార్యదర్శి ఆదేశం ప్రకారం అందోళనలోకి దిగారు.

అకివీడు రైస్ మిల్లు కార్మికుల సమావేశం

ప॥ గో॥ జిల్లా భీమవరం తాలూకా ప్యాక్టరీ వర్కర్స్ యూనియన్ బ్రాంచి అకివీడు కార్మికుల విస్తృత సమావేశం యిటీవల 400 మందితో జరిగింది. తాలూకా మార్క్సిస్టుపార్టీ కార్యదర్శి గాదిరాజు శ్రీరామరాజుగారు నేటి దేశ రాజకీయ పరిస్థితులు, మన రాష్ట్ర ఆఖిరవ కార్య చరణ సమితి కార్యక్రమాల ప్రాముఖ్యతను వివరించటమైనది. తదుపరి ఈ క్రిందివారితో మాతన కార్యవర్గం ఎమ్మకోవటమైనది. అధ్యక్షులు గంగుమోలు వెంకటసుబ్బారావు, ఉపాధ్యక్షులు యం. సావిత్రిమ్మ, అంబటి వెంకటేశ్వరరావు, కార్యదర్శిగా వంద్యాల సుబ్బారావు సహాయ కార్యదర్శిగా చిక్కెన సూర్యనారాయణ, కోశాధికారిగా ఆబోతుం కవకయ్య మరి 9 మందితో మాతన కమిటీ ఎన్నికయింది.

ఈ సంవత్సరం 12 రైస్ మిల్లులకు కార్మికలోకం పేపరు సంవత్సరం చందాలు కట్టటానికి తీర్మానముచేసి రూ.100 వంపట మైనది. రైస్ మిల్లు కార్మికులు ప్రావిడెంటు ఫండు చెల్లించుతున్నారు. కాని చెల్లించిన సొమ్ముకు సుమారు 6 సంవత్సరాలుగా రసీదులు రాకపోవటంతో కార్మికులు అందోళన చెందుతున్నారు. పి.యస్. కట్టిన కార్మికులకు వెంటనే రసీదులు పంపాలని పి.యస్. అధికారము ఈ సమావేశం దిమాండ్ చేసింది.

వారికి ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లింపు వర్తించదు. ఎక్స్ గ్రేషియా ఎక్కువలో ఎక్కువ రు.800/కు పరిమితం చేయబడుతుంది. 1979-80 సంవత్సరానికి సంబంధించిన ఈ వివాదం ఈ విధంగా ముగిసింది.

కార్మికుల తరపున విజయవాడ మ్యాన్ పేపర్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్, ఆంధ్ర ప్రభ, ఇండియన్ ఎక్స్ ప్రెస్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్, ఆంధ్రప్రభ గ్రూప్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ల ప్రతినిధులు వచకాలు చేశారు.

గుర్తింపు పొందిన సంఘమే సంప్ర తింపుల్లో పాల్గొనాలని మద్రాసులో జరిగిన చర్చల్లో వాదనలు తేలివిననూ వాటిని భారత చేయటం జరగలేదు. చివరకు విజయవాడలో జరిగిన సంప్రతింపుల్లో మూడు సంఘాలు పాల్గొన్నవి. ఒప్పందాలపై సంతకాలు చేసినవి.

జీతాలలో 21 శాతం కోత

ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం దంశ్చర్య

జనరల్ ఇన్సూరెన్సు ఉద్యోగులు నేడు దేశ వ్యాప్తంగా ఆందోళన జరుపుతున్నారు.

జనరల్ ఇన్సూరెన్సు వ్యాపారంచేసే 108 కంపెనీలను కేంద్ర ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుని జాతీయం చేసింది. ఎల్. ఐ. సి. వలెనే జి.ఐ.సి.వి. ఏర్పాటు చేసింది.

వివిధ కంపెనీలుగా లోగడ వుంటూ వున్న వాటిలో వర్క్సు కండిషన్లు వేర్వేరుగా వుంటున్నందున వాటినిన్నింటినీ సమన్వయ పర్చి హేతుబద్ధంగా విరజ్జయించుటకు 1973లో మంత్రాణి కమిటీ ఏర్పాటు చేయబడింది. ఈ కమిటీ సిఫార్సులు ఉద్యోగుల ప్రయోజనాలకు భంగకరంగా వున్నందున వాటిని వుద్యోగులందరూ వ్యతిరేకించారు. చివరకు ద్విపక్ష సాప్రదించులకు మేనేజిమెంటు అంగీకరించటము, ఒక ఒప్పందానికి దాదాపు అంగీకరించటము జరిగింది. కాని ఫైనాన్సు మాత్రిత్వకాణ ఈ ఒప్పందంలోని డి.ఎ. పార్సులాకు వ్యతిరేకం తెల్పుటవల్ల తిరిగి సాప్రదించులు ప్రారంభమై 5-4-1974 న ఒక ఒప్పందం చేసుకోబడింది.

1975 లో, ఎమర్జెన్సీకాలంలో, ఇన్సూరెన్సు వుద్యోగుల బోనుహక్కు విరాళ రించబడింది. బోనసు 4%కు తగ్గించబడింది. ప్రావిడెంటుఫండు కంటిబ్యూషను మొత్తం జీతంలో (మూలవేతనము, కరువుభత్యము కల్పి) 8%గా వుండేవానిని మూలవేతనంలో 10 % గా తగ్గించబడమైనది.

ఏటన్నిటిపైనా ఇంకా కోర్టులలో దావాలు జరుగుతువున్నవి.

ఇది ఇట్లావుండగా జనతా ప్రభుత్వం ఏర్పడిన ఏమ్మట, ఈ అన్యాయాన్ని మొరార్జీ గావి హెచ్.యం. వజ్రేగావి సరిదిద్దలేదు సరికదా పూర్తి జీతంపై వచ్చే సిక్ లీఫును వగంజీతం లీపుగా తగ్గించడం జరిగింది. దీనిపై కూడా కోర్టులో దావా జరుగుతువున్నది.

ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం ఏకపక్షంగా 80-4-80న ఒక స్కీమును ప్రకటించింది. దీని ప్రకారం వున్న జీతభత్యాలు తగ్గిపోతాయి. ఇదివరకువలె 100 పాయెంటు ప్రాతిపదికగాక 200 పాయెంటు ప్రాతిపదికపై జీతాల ప్లేక్సునిర్ణయించబడినవి. ఇందువల్ల

నబ్ స్టాఫ్ కు రు. 6-42 నుండి 37-32 వరకు
రికార్డు క్లర్కు, డ్రైవరుకు 40-48 నుండి 128-12 వరకు
అసిస్టెంటుకు 18-80 నుండి 272-35 వరకు
సీనియర్ అసిస్టెంటుకు 18-85 నుండి 347 వరకు
సూపర్వైజంటుకు 54-85 నుండి 478-10 వరకు

వున్న జీతాలు తగ్గుతాయి.

డి.ఎ పార్సులాను ఈవిధంగా మార్చడం వల్ల రు. 1270 మూలవేతనంపై 21 శాతం డి.ఎ. తగ్గుతుంది.

ఇవి 1-1-79 నుండి అమలులోకి రాగలవు.

ఈ వస్తాన్ని తర్జీమానికి ఒక్కొక్క కాటగిరికి రు. 20 నుండి రు. 75 వరకు ఎడ్జెస్ట్ మెంటు అలవెన్సు క్రింద యివ్వబడుతుంది.

జీతం చివరకుజేరి కూర్చువవారికి యిప్పుడిచ్చే స్టాగ్నేషన్ ఇంక్రిమెంటు రద్దుచేయబడుతాయి.

ఎడ్జెస్ట్ మెంటు అలవెన్సు, డి.ఎ.సి.ఎస్, ఓవర్ టైమ్ పే మున్నగు వాటికి లెక్కించబడదు.

ఇందువల్ల దాదాపు 8000 మంది ఉద్యోగులు వస్తాన్ని పొందుతువున్నారు.

ప్రావిడెంటు ఫండు కంటిబ్యూషనును తగ్గించడం ద్వారానే 1978 జులై నుండి 80-11-80 వరకు కార్పొరేషనుకు రు. 5, 70, 90, 805లు అదా చేయబడింది.

జనరల్ ఇన్సూరెన్సు జాతీయం చేయబడినప్పటినుండి ఇవ్వబడే 20% బోనసునూ 15%కు తగ్గించబడమైనది.

ఉద్యోగుల జీతభత్యాలు తగ్గించుటకు కారణం కార్పొరేషనుకు ఏమైనా వడ్డం వస్తున్నదా? 1971లో రు. 15 కోట్లు లాభం వస్తే 1979 లో రు. 105 కోట్లు లాభం వచ్చింది.

ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం కార్మికవర్గంపై సాగించే దాడిలో ఇదొక భాగం. జనరల్ ఇన్సూరెన్సులో ఈ జీతాల తగ్గింపు సాగి బోతే ఇతర పరిశ్రమలలో మాత్రం పోదా?

కాబట్టి కార్మికవర్గం మేల్కొనాలి: ఇన్సూరెన్సు ఉద్యోగులపొరాటానికి పూర్తి హద్దకునివ్వాలి.

ఓంగోలులో లారీ వర్కర్స్

యూనియన్

ఓంగోలులో లారీవర్కర్స్ యూనియన్ పేర లారీ కార్మికులు సంఘాన్ని రిజిష్టరు చేయించుకొన్నారు. అధ్యక్షులు శ్రీ వై. సిద్ధయ్య, కార్యదర్శి శ్రీ యస్. కె. బాషా ఈ సంఘాన్ని సి.ఐ.టి.యు. కు అనుబంధించారు కార్మికుల కోర్కెల మెమోరాండంను తయారుచేసి పట్టణ లారీ యజమానుల వంఘానికి అందచేశారు.

కోర్కెలు: డ్రైవరుకు రు. 480-00, క్లీనరుకు రు. 250/-లు నెల జీతం. దిన విత్రెం రోజుకు చెరి ఎనిమిది రూపాయలు, కలెక్షన్ బేటా నూటికి రు. 5/-లు.

షెడ్ లో బండి పనిచేసే రోజుకు ప్రతి ఒక్కరికి రు. 8/-లు.

సంవత్సరానికి నెలజీతం బోనసు.

యాక్సిడెంట్ జరిగినపుడు వర్కరుకు రావలసిన ఇన్సూరెన్సు మొత్తాన్ని లారీ యజమానియే బాధ్యతవహించి సాదించి పెట్టాలి. జనతా పాలసీని యజమానియే ప్రతివర్కరుకు కట్టాలి.

బండిమీదవచ్చే కేసులు, యాక్సిడెంట్ కేసులకోసనూ పరిష్కారం కోసం ఆయ్యే అన్నిఖర్చులు పూర్తిగా లారీ యజమానే భరించాలి. యాక్సు ప్రకారం వుండవలసిన అన్నిరకాల రిజిష్టర్లు ప్రతి యజమాని తప్పకుండాతయారుచేయించి అప్టడేట్ గావుంచాలి.

కార్మిక పాఠశాల

సి.ఐ.టి.యు. అనుబంధ సంఘమైన షాన్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ విజయవాడలో యూనియన్ కార్యకర్తలకు జనవరి 25, 26 తేదీలలో ట్రేడ్ యూనియన్ క్లాసులు విర్వహించినది.

యీ క్లాసులకు మొత్తంగా 83 మంది కార్యకర్తలు హాజరు అయినారు

ఉపాధ్యాయులు:
కార్మికులు - కార్మికవంఘాజు;
కామ్రేడ్ మండాపు వెంకటేశ్వరరావు;
సోషలిస్టుదేశాలు - ఉత్పత్తివిధానం;
కామ్రేడ్ ఆర్. రంగారావు;
కార్మికవర్గం - సి.ఐ.టి.యు. కర్తవ్యం;
కామ్రేడ్ వండు ప్రసాదరావు;
వామపక్ష ప్రభుత్వాలు - మార్క్సిస్టు పార్టీ కర్తవ్యం;
కామ్రేడ్ రావు బాల గంగాధరరావు.

ఐ.యల్.టి.డి. కంపెనీ ఉద్యోగులు, కార్మికుల ఐక్య ఆందోళన

ఐ.టి.సి. దేశంలోని గుత్త కంపెనీలో ఒకటి. దీనికి దేశంలో కలకత్తా, బొంబాయి, బెంగళూరు మొదలగుచోట్ల పెద్ద సిగరెట్ ఫ్యాక్టరీలు గలవు. దీనికి అనేక వ్యాపారాలున్నాయి. సిగరెట్స్ తయారీ దివిజన్, పొగాకు ఎగుమతి దివిజన్, ఐ.యల్.టి.డి. దివిజన్, పేపరు దివిజన్, ప్రింటింగ్ దివిజన్, హోటల్స్ దివిజన్ వగైరా అనేకరంగాలలో వ్యాపారం చేస్తూ 400 కోట్ల రూ. పై గా ఊర్పవరు, కోట్ల రూ. లాభం కలిగిన గుత్తసంస్థ. విదేశీ అర్థం వున్నాయి. ఈ సంస్థ క్రింద వివిధ దివిజన్లలో పనిచేసే ఉద్యోగులు, కార్మికులపై పరిభారంపెంచుట, రీట్రైవ్ మెంటు చేయుట యాంత్రికరణలద్వారా విరుద్ధోగం పెంచుట సాగిస్తున్నది. బెంగళూరులోని సిగరెట్ ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు 1980 సం॥ మధ్యలో 4 మా సాలు దీర్ఘకాలిక వమ్మో చేశారు. తప్పుడు ఎగ్జిమెంటుకు వ్యతిరేకంగా, కంపెనీతో తుగాకు వ్యతిరేకంగా పోరాడతూ సాగిన ఆ వమ్మో కాలంలో ఉద్యోగులపై మేనేజిమెంటు తప్పుడు కేసులుపెట్టి అనేక మంది కార్యకర్తలను తొలగించింది. పోలీస్ విఘ్నేశకాండకు, మేనేజిమెంటు దారుణ వ్యతిరేకంగా విలబ్ధ ఆ కార్మికులకు దేశం లోని ఐ.టి.సి. కాలాకు వివిధ దివిజన్ల కార్మికులు, ఉద్యోగులు సంఘీభావం తెలిపారు. అంతేగాక అలింగియా ఐ.టి.సి వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ ను 1980 జులైలో దెంగుటూరు వదస్సులో యేర్పారు. బెంగళూరు సిగరెట్ ఫ్యాక్టరీ కార్మికులకు సి.ఐ.టి.యూ. నాయకుడు కామ్రేడ్ సూర్య నారాయణ నాయకత్వం వహించారు. వమ్మో విరమించినప్పటికి 100 కి 90 మంది అ నాయకత్వం క్రింద విలబ్ధి యితర విధాలుగా అందోళన సాగిస్తున్నారు.

ఐ.యల్.టి.డి.దివిజన్ లో మేనేజిమెంటు అవసరాలతో డి. యల్. టి. యం త్రా ల యేర్పాటుకు, గుంటూరులో కంప్యూటర్ల యేర్పాటుకు లైసెన్సులు పొంది యేర్పాట్లు సాగిస్తున్నది. విరుద్ధోగానికి గురి చేసే ప్రచర్యలను మొత్తం ఉద్యోగులు, కార్మికులు గత సం॥ కాలంగా అనేకసార్లు విర

యూనియన్ వార్తలు

విశాఖపట్నంలో రాయల్ ఎగుమతి కంపెనీ కార్మికులు సంఘబంధం 8 గంటల పనిని అమలుచేయించుకున్నారు. సంఘంలో చేరని వారిచేత యజమాని ఓవర్ టైమ్ ఇవ్వ కుండానే 12 గంటలు పనిచేయించేవాడు. తర్వాత మిగతా కార్మికులు కూడ సంఘంలో చేరారు. యజమాని కక్షతో వారంరోజులు ఫ్యాక్టరీ మూసివేసి చివరకు దేశంబయి 9 వ యూనియన్ తో ఒప్పందం చేసుకుని మూసి వేసిన కాలానికి కూడ జీతాద చెల్లించటమైనది.

ఐమ్మంజిల్లా సి. ఐ. టి. యు. కొప్పిల్ అవ్యజ్ఞులు శ్రీ మంచికంటి రాంకిషన్ రావు గారు మజాల్ నగర్ లో బహిరంగ పథలో ప్రవంగించి వస్తుండగా ఇందిరా కాంగ్రెసు వారి వతువుపై పోలీసులు దాడిచేసి కొట్టడం, అక్రమ కేసుల్లో యిరికించటంపట్ల ఐమ్మం పట్టణంలోని సి. ఐ. టి. యు. ఆనబాధ సంఘాన్ని విరవనను తెలుపుతూ ప్రకటనలు చేశాయి. కొత్తగూడెం పట్టణంలో బొగ్గు గనులు, అర్.టి.సి., దేరియం కెమికల్స్ మొదలగు కార్మిక సంఘాల తరపున పెద్ద ప్రదర్శన జరుపబడింది పోలీసుల దాడిని ఖండించారు.

సింఘారు. విరవన బాడ్జీలు, ప్రదర్శనలు, ఒకరోజు వమ్మో, వర్కు టు రూల్ అనేక విధాల అందోళన సాగింది. ఢిల్లీ వెళ్ళి కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని లైసెన్సులు రద్దుచేయాలని దిమాండ్ చేశారు. మేనేజిమెంటు గత 4 సంవత్సరాలుగా తప్పుడు లెక్కలతో బోనసు తగ్గించింది. ఖాళీలు పూర్తి చేయుట లేదు. దిపోలు మూసివేసి కార్మికులను విరుద్ధోగులను చేసింది. ప్రైవేట్ కార్మిక వ్యతిరేక చర్యలకు విరవనగాను, అలింగియా ఫెడరేషన్ ను గుర్తించి 1981 జనవరి 18 న చీరాల, అవసర్తి ఫ్యాక్టరీలు, రాజమండ్రి, గుంటూరు, చిలకలూరిపేట, పర్చూరు, ఒంగోలు, టాగుటూరు, కర్నూలు, నంద్యాల ముగళగిరి, విజయవాడ, కాకినాడ మొదలగు ప్రదేశాలలో ఉద్యోగులు, కార్మికులు విరవన ప్రదర్శనలు చేశారు. జనవరి 20 నుండి గుంటూరులోని కంపెనీ హెడ్ క్వార్టర్స్ ముందు రిలేవిరాహర దీక్షలు సాగిస్తున్నారు, స్టాప్ ఎసోసియేషన్ నాయకులు శ్రీ బాపేశ్వరశర్మ, రామలింగేశ్వరరావు, రామ మోహనరావు,

లారీవర్కర్ల జనరల్ బాడీ

ప్రభుత్వ ప్రకటనకు అనుగుణంగా, తమ జీతభత్యాలను సవరించాలని కోరుతూ 14-1-81 న ఒంగోలు లారీ వర్కర్స్ యూనియన్, సి.ఐ.టి.యూ జనరల్ బాడీ వమావేశం ఒంగోలులో జరిగింది. యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ వై. సిద్ధయ్య అధ్యక్షత వహించారు. యూనియన్ ప్రెజ్ కంటి, జాయింట్ ప్రెజ్ కంటిలు శ్రీయుతులు ఎస్.కె. బాషా, వెంకట్రావుగారలు ప్రసంగించారు. నెల్లూరు జిల్లా లారీవర్కర్స్ యూనియన్ అధ్యక్ష కార్యదర్శులు శ్రీ వి. మాంకొండ రెడ్డి మరియు ఎస్. రాధాకృష్ణమూర్తిగారలు కూడా ప్రసంగించారు.

నెల్లూరు, అదోవి లారీవర్కర్ల వేతనం కోసం సాగుతున్న ఉద్యమాలు విజయవంతం కావాలని జనరల్ బాడీ ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించింది.

తమ దిమాండ్ ను సానుభూతితో పరిశీలించి, కాంతియుత మైన పద్ధతులలో పరిష్కరించాలని వర్కర్ల జనరల్ బాడీ, పట్టణ లారీ యజమానుల సంఘానికి విజ్ఞప్తి చేసింది. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన విధంగా డ్రైవరుకు రూ. 480/-లు; క్లీనరుకు రూ. 250/-లు నెం జీతాలుగా అంగీకరించవలసిందిగా యజమానులను కోరింది.

వగైరాలు, ఫెడరేషన్ బ్రాంచి నాయకులు శ్రీ కోటేశ్వరరావు, రాధావగైరాలు విరాహర దీక్ష చేసిన సందర్భంలో ఉద్యోగులు, కార్మికులు ప్రదర్శనగావించి పథ జరిపారు. పథకు వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ జనరల్ ప్రెజ్ కంటి శ్రీ కొండ్రగుంట వెంకటేశ్వర్లు అధ్యక్షత వహించారు. మేనేజిమెంటు వైఖరిని విరసించారు.

పథలో స్థానిక కానవనకులు శ్రీయల్. ఈశ్వరరావు మాట్లాడుతూ గుత్తకంపెనీల విధానాలను అరికట్టుటకు పొగాకు వ్యాపారాన్ని జాతీయం చేయాలన్నారు. శ్రీమతి జా పూడి హైమావతిగారు మాట్లాడుతూ మేనేజిమెంటు వైఖరిని విరసించారు. ఎ.సి. టి.యూ.సి. నాయకుడు శ్రీ జి. సూర్యం తమ మద్దతును ప్రకటించారు. స్టాప్ ఎసోసియేషన్ నాయకులు శ్రీ టి. ప్రసాదరావు వందన వమర్పణ చేశారు. అందోళన కొనసాగుతున్నది. జనరల్ సమ్మెకు సిద్ధమవుతున్నారు.

పెట్టుబడి వ్యవస్థలో సంక్షోభం

- కార్మికవర్గం

ఈ రోజు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఆత్మకంఠ సంక్షోభంలో ఉన్నది. ఈ భావాన్ని కప్పించుకునేందుకు పెట్టుబడిదారులు కార్మికసంఘాల మీద, కార్మికవర్గం మీద దాడులు తీవ్రతరం చేస్తున్నారు. పెట్టుబడిదారుల ఆధీనంలో ఉన్న ప్రచార సాధనాలంటినీ, వారు తమ దృక్పథాన్ని ప్రచారం చేసేందుకు ఉపయోగిస్తున్నారు. ఈనాటి లాభాలు రేపటి పెట్టుబడుల గనూ ఎల్లండి ఉద్యోగావాకాళాలు ఎక్కువయ్యేందుకు కోడ్బడతాయని వారి వాదం. కార్మిక సంఘాలు ఆధిక వేతనాలు కోరడమే ద్రవ్యోల్బణానికి, ఆర్థిక సంక్షోభానికి, పురోగతి లేక పోవడానికి, కారణమని

(4 వ పేజీ తరువాయి)

ప్రతి సం॥గానికి 15 రోజుల జీతాన్ని గ్రాట్యూయిటీగా లెక్కకట్టాలి. ఏప్రిల్ 1లో అయినా కార్మికుడు నెలలో 30 రో॥ పనిచేయ నీయబడదని వ్యవస్థ. సం॥గానికి 52 అదివారాలు జీతంతో నెలవుగా దొరుకు తున్నది. కాబట్టి ఈ ఆర్థిక వాస్తవాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకునే మూలవేతనాలు, కరువు భత్యం విర్ణయించబడతాయి. నెలలో 30 రోజులు పనిచేస్తూ ఉండటంవల్లనే పూర్తి నెల జీతం ఆతనికి రావడం లేదు. నెలకి 26 రోజులే పనిచేస్తూ డ్యూటీలో ఉండటంవల్లనే ఆతనికి నెల జీతం వస్తున్నది. అదనంగా వచ్చే పంకగ పెంపలు 26 పని రోజులలో మార్చినట్లుగా తేడా తేవచ్చు. కాని 26 పనిరోజుల ప్రాతిపదిక మీదనే దేశంలో ఉన్న అన్ని వేతనబద్ధులు, వేతన నిర్ణాయక సంస్థలు, ట్రేడున్యూ, వేతనాంశు నిర్ణయించే వర్గతన అనుసరించాయి" పై ఉపహరించిన భాగంలో వ్యక్తీకరించబడిన భావం వ్యాయబద్ధంగానూ, హేతుబద్ధంగానూ ఉన్నది. పాదారణంగా నెలంటే 30 రో॥నే అర్థం చెప్పబడుతోంది. కాని నెలకు 26 రోజులే పనిచేసే కార్మికులకు చెల్లించవలసిన గ్రాట్యూయిటీని లెక్కించటంలో నెల జీతాన్ని 26 రో॥ బాగించి దీనివేతనాన్ని తేల్చాలి. అలెక్సాన 15 రోజుల జీతాన్ని తేల్చి, దీనిని గ్రాట్యూయిటీగా యివ్వాలి.

ట్రేడ్ యూనియన్ కార్యకర్తలందరూ ఈ లాపాయింటును జాగ్రత్తగా గ్రహించ వలసివున్నది.

వీరు వివరిస్తున్నారు. కాని ఇది పచ్చి అబద్ధం.

నిజం ఏ రోలా ఉంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో కార్మికుడు ఉద్యోగం లేక, బతికే దుకు దారిలేక అనేక బాధలకు గురి అవు తున్నాడు. ఉద్యోగాలున్నవాళ్ళు కూడా నానాటికి జీవనవ్యయం పెరగడం వల్లనూ, విజ వేతనాలు పడిపోవడం వల్లనూ ఇబ్బందులు పడక తప్పడంలేదు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం సామ్రాజ్యవాదం కొత్త దారి తొక్కింది. ఇప్పటికీ వలసరాజ్యాల్లోని ప్రజలు దోపిడీకి గురి అవుతూనే ఉన్నారు. కేవలం దోపిడీ విధానంలో మార్పు వచ్చింది. అంతే.

దోపిడీ చేసుకునేందుకు ఉపయోగించే ఆయుధాలలో బహుళజాతి సంస్థలొంటి. ఇవి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని ఆర్థిక విధానంలో ప్రముఖపాత్ర నిర్వహిస్తున్నాయి. ఆభివృద్ధి చెందని దేశాల్లోని ఆర్థిక పరిస్థితిని మెరుగు పరచడమే తమ ద్యేయమని వారు చెప్పు కుంటున్నప్పటికీ ఆయా దేశాల్లోని ప్రజలను మరింతగా దోచుకోవడమే వీరు చేస్తున్న పని.

బహుళజాతి సంస్థలు కార్మికులకు వ్యతిరేకం. కార్మిక సంఘాలకు వ్యతిరేకం. ఎంతో శ్రమించి, పోరాడి సాధించుకున్న కార్మిక సంఘాల హక్కులను, స్వేచ్ఛనూ, జీవిత ప్రమాణాలనూ ఎన్నటికీ వున్నా, ఎక్కడికక్కడ ఆరికట్టేందుకు వారు చేసే ప్రయత్నాలు, పన్నాగాలు జగద్వీతం. ఉద్యోగులను నియమించే విషయంలో కూడా వీరు బయల్ పడ్డ ప్రమాణాలను ఎప్పుడూ అమలు జరపలేదు.

తమ దోపిడీ విధానాన్ని సఫలీకరించేందుకు, కార్మికులను, సామ్రాజ్యపాపదు అతిదాడులుగా ఆరికాలి క్రింద అణచివేయ బుతున్న దేశాల్లోనే ఈ బహుళజాతి సంస్థలు ప్రారంభించబడతాయి. విస్తరించ బడతాయి కూడా.

అరాచక చర్యలు

లాభాకోసం వీరు తీసే పరుగుడందేం వల్ల ఆభివృద్ధి చెందని దేశాల పరిస్థితి మరింత దిగజారే అవకాశం వుంది. రేబర్ ఎక్కడ చవకగా దొరికితే అక్కడవారి దోపిడీకి అవకాశం హెచ్చుకొబట్టి వారు తమ పెట్టుబడులను - అవి ఒకదేశంలోని ఒక ప్రాంతం

నుండి మరొక ప్రాంతానికి కావచ్చు, ఒక దేశం నుండి మరొక దేశానికి కావచ్చు - తరలిస్తూవుంటారు. ఇందువల్ల దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో అరాచక పరిస్థితి ఏర్పడి ఆభివృద్ధి కుంటుపడుతుంది. కేలాదిమంది ఉద్యోగులు పనిని కోల్పోతారు.

ఈ బహుళజాతి సంస్థలు ఆభివృద్ధి చెందని దేశాలను ఆర్థికంగానూ, రాజకీయంగానూ, "బెర్సలాజికల్ గనూ" ఎప్పుడూ తమపై అధారపడే పరిస్థితిలోనే ఉంచుతాయి. దేశ ఆదాయంలోని ఆధిభాగాన్ని తరలించుకొని వెళ్లి ప్రజలకు ఈజిబాఫంను, దేశ పురోభివృద్ధికి అడ్డంకును మిగులుస్తాయి. ఇందుకై వారు దేశంలోని బూర్జువాతోమూరియాక్షనరీక క్లుతోమా చేతులు కలుపుతారు.

అంతేకాదు నేరాలు లాభం వార్జిస్తాయి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో.

అతిసీచవైన నేరం

బహుళజాతి సంస్థలు తమ దేశాల్లో ప్రజలకు హానికల్గించేవాటిని, అమ్మదానికి విషే దించబడిన తిరుబండారాలను, మందులను, బట్టలను ఆభివృద్ధి చెందని దేశ ప్రజలకు అతి ఎక్కువ ధరలకు అమ్ముతుంటాయి. ఉదాహరణకి అమెరికాలో అమ్మకానికి విషేదించ బడిన వందలాది రసాయనక పదార్థాలలో డివిఎస్ ఆర్ అనే క్రిమినంహరక పదార్థం ఒకటి. కాని దీనినే అమెరికా ఇతర ఆభివృద్ధి చెందని దేశాల్లో ఎగుమతి చేస్తుంది. అక్కడ చెల్లుపై చల్లడం జరుగుతోంది. డివిఎస్ ఆర్ బాగోగులు తెలియకుండా దానిని ఉపయోగించడం పనివారి ఆరోగ్యానికి గొడ్డలిపెట్టు. ఆ విధంగానే ఆల్ డ్రైయిన్ మరియు లిప్టోఫిన్ మందుల విషయంలో కూడా జరుగుతున్నది. కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం ఇంక్ లో దాదాపు 400 మంది మరణించింది, మరి 5,000 మంది హాస్పిటల్స్ లో చేరినది ఈ రసాయనిక పదార్థాలను ఉపయోగించడంవల్లనే. 1975లో ఆల్ డ్రైన్ కంలో ఆధిక శాతంలో చేరి 15 మంది పిల్లలు మరణించారు. మరెందరో అనేక రకములయిన బాధలకు గురియ్యారు. 1974 లో 'లిప్టోఫిన్' పాస్ కు కయిరోలో ఏతమంది రైతులు బలి అయ్యారో ఆ ప్రభుత్వం ప్రకటించ

(మిగతా 14 వ పేజీలో)

(13 వ పేజీ తరువాయి)

లేదు. కేవలం 1000 దున్నపోతులు ఈ పదార్థాలవల్ల మరణించాయని మాత్రం ప్రకటించి ఉరుకుంది.

అగ్నిరోధక బట్టలు ఉపయోగించడం మూలంగా మాత్రపిండాల క్యాన్సర్ వ్యాధి వస్తున్నదని అవస్థానిను అమెరికాలో పేషే దించారు. కానీ బట్టలు వెనువెంటనే యూరప్ మరియు లాటిన్ అమెరికన్ దేశాలకు ఎగుమతి చేయబడ్డాయి; నెనెర్వోకోహ అహరపదార్థాలను దిగుమతిచేసే ఎన్నో బహుళజాతివంస్థలు అతితక్కువ ప్రమాణాలున్న, హానికరమయిన అహరపదార్థాలను ఎక్కువ మొత్తంలో ఎన్నో అభివృద్ధిచెందని దేశాల్లో అమ్ముతున్నారు.

రెండవ వైపుల నుండి దోపిడీ

బహుళజాతి సంస్థలు అటు ఉత్పత్తి దారులను ఇటు వివియోగదారులను కూడా దోచుకుంటున్నాయి. ఉత్పత్తిదారుల దగ్గర ముడిసరుకును కొనుగోని దానినే కొన్ని మార్పులు చేసి వస్తురూపాన్నిచ్చి వివియోగదారులకు ఎక్కువ ధరలకు అమ్ముతున్నారు. ఇందుమూలంగా ఉత్పత్తిదారులు, వివియోగదారులు కూడా ఈ సంస్థల దోపిడీకి ఒకసారి గురి అవుతున్నారు.

1980 నవంబర్ 15లో జరిగిన యూనిటో కాన్ఫరెన్సులో ఒక అంతర్జాతీయ సంస్థ దాక్యుమెంటు ప్రవేశపెట్టింది. అందులో మొత్తం 11,000 కంపెనీలున్నాయనీ, వివిధ దేశాల్లో వాటి నబ్బిడిరీలు 82,000 వున్నాయనీ, అందులో 21,000 నబ్బిడిరీలు అభివృద్ధిచెందని దేశాల్లోనే వున్నాయన్న విషయాలు వెల్లడయ్యాయి. వీటన్నింటి వివాదం ఒక్కటే— దోచుకోమరింత దోచుకో!

వీరి దోపిడీ వివాదానికి కొన్ని ఉదాహరణలు చాలు. 1978లో అమెరికన్ కార్పొరేషన్లు వాటి విదేశీ నబ్బిడిరీల నుండి 24 బిలియన్ డాలర్లు లాభాలుగా అర్జించాయి. ఇవి 1970లోని లాభాలకు మూడింతలు; అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో వీటి లాభాలేటు 14% అయితే అభివృద్ధి చెందని దేశాల్లో (లాటిన్ అమెరికా, ఆఫ్రికా, ఆసియా) ఇది 85%గా ఉంది. అంటే లాభాల శాతం ఐదు రెట్లు పెరిగిందన్నమాట.

1979లోని యు.ఎస్. దాక్యుమెంటు ప్రకారం 1974-78 మధ్య ఐనిజమానే ఎగు

మతి చేస్తున్న దేశాల్లో పహా, అన్ని అభివృద్ధి చెందకున్న దేశాల్లోనూ, వ్యాపార.... (terms of trade) 16% దిగజారిపోయింది. అంటే 1978లో 30 బిలియన్ల విదేశీమారక ద్రవ్యం వస్తవోయాయన్నమాట.

ఒక సర్వే ప్రకారం పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంలోని 600 మంది పెద్ద అంతర్జాతీయ సంస్థల లాభాలు 1978లో పోల్చితే 1979లో 27% పెరిగింది. ఇప్పటికే మిన్ను ముట్టుకున్న మానే అంతర్జాతీయ సంస్థల లాభాలు మరింత పెరిగిపోయాయి. 1972-78 మధ్య ఈ సంస్థల లాభాలు 482 నుండి 2145 బిలియన్లకు పెరిగాయి. పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంలో వేలాదిమంది ప్రజలు అకలితో అల్లాడిపోతుండగా అక్కడి వందమంది 50% అహరదావ్యం ఉత్పత్తిని 1978 నాటికి తమ అదుపులో పెట్టుకున్నారు.

ఒకే దేశాలు మినహాయించి మిగిలిన అన్ని దేశాల బకాయా అప్పుల మొత్తం 1978లో 77 బిలియన్ల డాలర్లు ఉండగా 1979 నాటికి 250 బిలియన్ల డాలర్లకు పెరిగింది. 1979-80 నాటికి భారతదేశ బకాయల మొత్తం 99,779 మిలియన్ల రూపాయలు.

మరియొక అంతర్జాతీయ సంస్థ రిపోర్టు ప్రకారం అభివృద్ధి చెందని దేశాల నుండి ఎగుమతి చేయబడిన ముడిసరుకును (ఐనిజమానే కొన్ని మార్పులుచేసి వస్తువులను వివిమయదారులు 200 బిలియన్ల డాలర్లకు కొనగా అ ముడిసరుకు ఉత్పత్తి దారులకు చేరినది 30 బిలియన్ల డాలర్లు మాత్రమే.

ఇక దోపిడీ ఏ రేటులో జరుగుతున్నదీ ఉహించండి :

ఐ.ఎర్.ఓ. రెక్కల ప్రకారం ప్రపంచంలో పనిచేయగల వ్యక్తులు 1 బిలియను 215 మిలియను కాగా అండలో 2/3 వంతుమంది అభివృద్ధి చెందని దేశాల్లోనే ఉన్నారు. అందులో 455 మిలియన్లు విదేశీయులుగా ఉన్నారు. ఇదీ బహుళజాతి సంస్థల దోపిడీ ఫలితమే.

కార్మికుల పోరాటాలు

ఈ దోపిడీన్నిండినీ కార్మికవర్గంచూస్తూ ఉ కలేదు. విరంతరం పోరాడుతూనే ఉంది పూర్తిగా విజయాన్ని సాధించలేక పోయినప్పటికీ ఈ పోరాటంవల్ల కొన్ని ఫలితాలను కూడా పొందగలుగుతోంది. 1980లో

జరిగిన కొన్ని పోరాటాల్ని ఈ క్రింద వివరిస్తున్నాం.

ఫియట్ యాజమాన్యం ఇటలీలో 15,000 మంది కార్మికులను ప్రజాకాబద్ధంగా ఉద్యోగాలనుండి తొలగించడానికి వ్యతిరేకంగా అగస్టులో నమ్మో జరిగింది. ప్రాన్స్లోని రోన్పోలెన్ అనే బహుళజాతివంస్థలోని టెక్స్టైల్ విభాగాన్ని మూసివేసి, దానికి సంబంధించిన 30,000 మంది కార్మికులను ఉద్యోగాల నుండి తొలగించగా జూన్ నెలలో అక్కడ నమ్మో జరిగింది. 1980 మొదటి భాగంలో బ్రిటిష్ వంస్థ బ్రిటీష్ స్టీల్ కార్పొరేషన్లోని 1,20,000 మంది పనివారు వేతనాలు పెంచమని దిమాండుచేస్తూ 13 వారాలు నమ్మోచేశారు. అదే సమయంలో అమెరికాలోని చమురుశుద్ధి కర్మాగారంలోని 80,000 మంది పనివారు వారి దిమాండ్లను సాధించుకునేందుకు నమ్మోచేశారు.

ఉత్తర అమెరికాలోని 40,000 మంది రాగి కర్మాగారం పనివారి నమ్మో, దక్షిణ అమెరికాలోని 3,500 మంది గుడ్ ఇయర్ పనివారి నమ్మో, బ్రెజిల్లో ఫోర్డ్ మెటల్ వారి 41 రోజుల నమ్మో, కోస్టారికాలోని 20,000 స్టాన్ డర్డ్ ఫ్రూట్ పనివారి నమ్మో ఇలాంటివే. మరికొన్ని కార్మికవర్గం ఈ సంవత్సరంలో సాగించిన కొన్ని ముఖ్య పోరాటాలు.

మన దేశంలోకూడా బహుళజాతి వంస్థలకు వ్యతిరేకంగా ఎన్నో పోరాటాలు జరిపాం. మండుల పరిశ్రమలో పిజర్, గ్లాస్ వంస్థలోని, తినేపదార్థాల ఉత్పత్తి దారులైన హార్లీక్స్, లిప్సన్ వారి వంస్థలోనూ, మెకోవ.టి మెటల్ పరిశ్రమలోనూ అనేక పోరాటాలు జరిపాం. ఎంతోమంది మన క్రామేద్వ యాజమాన్యపు దౌర్జన్యాలకు బలి అయ్యారుకూడా. కొన్నిచోట్ల మన దిమాండ్లను సాధించుకోగలిగాం.

బహుళజాతి వంస్థల కార్యకలాపాలను కార్మికవర్గం అప్రమత్తంగా పరీక్షించాలి. చిల్లోని ఎలెడీ ప్రభుత్వాన్ని ఇవి ఎలా కూలదోశాయో మనం చూసాం. అందువల్ల మనం కేవలం ఆర్థిక ప్రయోజనాలకొరకే కాక ప్రజాస్వామ్య పరిరక్షణ కొరకుకూడా బహుళజాతి వంస్థలలో పోరాడాల్సిఉంది.

(18 వ పేజీ తరువాయి)

వీరి సామరస్య విధానానికి పరాకాష్ట 1975 ఎమర్జెన్సీని పొంకవర్గంతో పాటువంచుకొని ఉపయోగించుకోవటమే.

ఇటువంటి దోరణులకు ఉద్యోగులు తమ విరసన తెలపటం వహజమే. ఈ విరసన వాటి వివిధించకుండా చెయ్యటానికి ఈనాయకులు వారి వందరిని తొలగించటం, పోటీ పంఘాలు, చీలిక పంఘాలు పెట్టడం ప్రారంభించారు.

1989లో ఒరిస్సాలో, బీహార్లో 1978 నుంచి, అంధ్రాలో 1979లో, కేరళలో 1980లో, అహమ్మదాబాద్లో 1979లో, యూనియన్ బ్యాంకులో, యునైటెడ్ కమర్షియల్ బ్యాంకులో ఈ నాయకులు యూనియన్ల విచ్ఛిన్నానికి పాల్పడ్డారు.

బెంగళురులో ఏ.ఐ.ఐ.ఎ అనుబంధ సంస్థ అయిన బెంగల్ ప్రొవెన్యూల్ బ్యాంక్ ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్ కార్యవర్గ సమావేశం గత మూడు సం॥ లలో 34 సార్లు మాత్రమే జరిగింది. సర్వసభ్య సమావేశం 1977 తరువాత ఇంతవరకు జరుగలేదు. తన యూనిట్లోనే ప్రతినిధిగా గత మూడు సంవత్సరాల నుంచి ఎన్నిక కాలేజీపోతున్న ఈ రాష్ట్ర కార్యదర్శి 18 అనుబంధ సంస్థలను 4 అఫీసు బేరర్లను ఏకపక్షంగా తొలగించటం జరిగింది.

బరోడాలో జరిగిన ఏ.ఐ.ఐ.ఎ. కౌన్సిలు సమావేశంలో తమ విధానాలని విమర్శించిన వానినందరిని తొలగించటానికి నిర్ణయం తీసుకున్నారు. ఆ విధంగా వట్టిష్టమైన ఉద్యమాన్ని విచ్ఛిన్నం చెయ్యటానికి పూనుకున్నారు.

ఇటువంటి పరిస్థితులలో బయటకు పంప బడ్డ (ఎక్స్ పెల్డ్) దాదాపు 25,000 మంది బెంగాలు బ్యాంకు ఉద్యోగుల 793 మంది ప్రతినిధులు పెద్దెంబరు 28, 1979 వ సమావేశమై ఒక మహాసభను జరపాలని, ఒక కొత్త మిలిటెంటు పంఘాన్ని స్థాపించాలని నిర్ణయించటం జరిగింది. ఈ కన్వెన్షను అదేకామసారం 1980 జనవరి 18, 17, 18 తేదీలలో కలకత్తాలో ప్రథమ మహాసభ అత్యంత ఉత్సాహ వాతావరణంలో బేకరి హాల్లో జరిగింది.

18 వ తేదీ సాయంత్రం దాదాపు 15 వేల మంది బ్యాంకు ఉద్యోగులతో

బ్రహ్మాండమైన ఊరేగింపుతో ఈ సమావేశం ప్రారంభమయింది.

ఆ మహాసభకు వచ్చినవారిని అహ్వానిస్తూ కా॥ సోమనాథ్ చట్టర్జీ నేటి ఆర్థిక రాజకీయ పరిస్థితులు, కార్మికవర్గ కర్తవ్యాలను తెలియచెప్పారు. ముఖ్యఅతిథిగా వచ్చిన ప.బెంగాలు ముఖ్యమంత్రి కా॥ జ్యోతిబాసు ప్రసంగిస్తూ భారత కార్మికోద్యమంలో సి. ఐ. టి. యు. విర్వహిస్తున్న పాత్రను వివరించారు. వామ పక్ష ప్రభుత్వం ఎప్పుడూ కార్మికవర్గం తరపునే నిలబడుతూ, వారి వ్యాయమైన కోర్కెల సాధనకు తన శక్తిమేరకు కృషి చేస్తుందని హర్షధ్వనాలనుధ్య ప్రకటించారు.

సి.ఐ.టి.యు. కార్యదర్శి కా॥ పాండే మాట్లాడుతూ కోలు, స్టీలు, పోర్టు మొదలైన వాటిలో జరిగిన వ్యవధాలను వివరించారు. ఎఐఐఎ నాయకత్వం గ్రాండ్ రేస్ బ్యాంకు ఉద్యోగుల పోరాటానికి వెన్నుపోటు పొడవటాన్ని ఖండించారు.

17వ తేదీన దాదాపు 800 ప్రతినిధులు, 200 పరిశీలకులు, 200 సాహర్ద్య ప్రతినిధులు హాజరయిన మహాసభను బెంగాలు కార్మిక మంత్రి కా॥ కృష్ణపదమోహన్, ప్రారంభించారు. ఆయన తన ప్రసంగంలో ఈనాటి చీలికకు కారణం ఆ నాయకులు పోరాట పంధాను వదలి వర్గ సామరస్య దోరణికి దిగడమూ, ప్రెడ్ యూనియన్ గా పని చెయ్యక పోవడమూ కారణాలని తెలిపారు. 1970 లో ఇటువంటి పరిస్థితులలోనే

యూనియన్ లో చేరటమే నేరమా?

నెల్లూరు జిల్లా సూక్ష్మ రుపేట లోని ఆలిరామ కాటన్ మిల్స్ యాజమాన్యం కార్మిక వ్యతిరేక, చట్ట వ్యతిరేక చర్యలకు పాల్పడి రికార్డు సృష్టించటానికి పోటీపడుతున్నట్లుగా వ్యవహరిస్తోంది.

నిరుడు స్వాతంత్ర్య దినోత్సవంనాడు యూనియన్ లో చేరాలనుకుని కార్మికులు నిర్ణయించుకోవటమేమహానేరం అన్నట్లుగా మిల్లు మేనేజిమెంటు 18-8-1980 నుండి మిల్లును మూసివేసి 200 కుటుంబాలను అకలిమంటకు గురిచేస్తోంది.

ఈ మిల్లును ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకొని కార్మికులకు పని కల్పించాలని గత 170 రోజులుగా కార్మికులు అందోళన జరుపుతున్నారు.

సి.ఐ.టి.యు ఏర్పడిందని, అప్పటినుంచి అది బలపడుతూనేవుందని వివరించారు. అంతే కాకుండా అది రాజీలేని పోరాట సయ్యతూనే వుందని ప్రకటించారు.

వివిధ రాష్ట్రాలనుంచి వచ్చిన సాహర్ద్య ప్రతినిధులు తమ సందేశాలను అందించారు. ఏ. ఐ. ఐ. ఏ, న్యూన్ పేపర్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ప్రతినిధులు తమ మద్దతును ప్రకటించారు.

ప్రతినిధుల వభ ముందుగా మృతపీఠాలకు జోహారుర్పిస్తూ తీర్మానించింది. ఎ. ఐ. టి. ఐ. ఎ. వ్యవస్థాపకులలో ఒకరు అయినటువంటి కా. సుధీన్ బిక్నాస్ మృతికి సంతాపాన్ని ప్రకటించింది.

కేంద్ర ప్రభుత్వం యొక్క రాజకీయ ఆర్థిక విధానాలను, పర్యవసానంగా కార్మిక వర్గంపైన జరుపుతున్న అణిచివేత విధానాలను ఖండిస్తూ తీర్మానించబడింది.

మీసాకు ప్రతిరూపమైన జేషనల్ పెక్టూరిటీ యాక్టును దాన్ని ఉపయోగిస్తున్న విధానాలను ఖండిస్తూ, కార్మికవర్గంలో భాగంగా బ్యాంకు ఉద్యోగులు ఈ నల్ల చట్టాల వ్యతిరేక పోరాటంలో తన వంతు కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించాలని తీర్మానించింది.

3వ డైరెక్షివ్ వర్షుదంలో ఎ.ఐ.ఐ.ఐ.ఎ. తన వర్గ సామరస్య దోరణివ్వాలా అనేక విధాలుగా ఉద్యోగుల హక్కులను తాకట్టుపెట్టడాన్ని నిరసించింది. ఉద్యోగులపై జరగబోయే దాడుల గురించి అప్రమత్తతో మెలగాలని హెచ్చరిస్తూ, అటువంటి దాడులను బక్క పోరాటాల ద్వారా తిప్పికొట్టాలని కోరింది.

బోషను చట్టానికి పూర్వపు సెక్షను 34 చేర్చాలని, సెక్షను 2 (18) మరియు సెక్షను 12లను తొలగించాలని, అదేవిధంగా సెక్షను 24ను తొలగించాలని, బోషను చట్టం పరిధిలోనికి రిజర్వు బ్యాంకు, రూరల్ బ్యాంకు, ఇతర ఆర్థిక సంస్థలను, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులను తీసుకొని రావాలని దిమాండు చేస్తూ ఈ కోర్కెల సాధనకు ఉద్యమాన్ని విగ్ధించాలని తీర్మానించింది.

సమావేశం ఏ.ఐ.ఐ.ఐ.ఎ వ్యవస్థాపకులలో ఒకరు, అదే ఏ.ఐ.ఐ.ఐ.ఎ చే ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేకంగా తొలగించబడకా. వరేష్ సాల్ అధ్యక్షులుగా, కా. వరేష్ దాస్ ప్రధాన కార్యదర్శిగా వున్నటువంటి కమిటీని ఎన్నుకున్నది.

బ్యాంకు ఉద్యోగుల కొత్త సంఘం ఆవిర్భావం

బ్యాంకులలో వేతన వివరణ లేవికాంలో, ఉద్యోగ భద్రత లేనప్పుడు, కార్మిక సంఘ హక్కులు కూన్యంగా వున్నారోజులలో, యజమాన్యం తన ఇచ్చినప్పటికీ ఉద్యోగాలు ఇవ్వటం, తీసి వేయటం జరుగుతున్న కాంలో, దీక్షించారు 1945లో ఏ.ఐ.బి.ఇ.ఎ. ఆవర్పించింది.

ఇది దేశంలో వున్న బ్యాంకు ఉద్యోగులను సమీకరించడం, వారిని యాజమాన్యం యొక్క విరంజిత నిర్దేశాన్ని నిధానం నుంచి రక్షించటం అనే ప్రధాన లక్ష్యాలతో స్థాపించబడింది.

ఈ లక్ష్య సాధన కోసం ఏ.ఐ.బి.ఇ. ఏని పరియైన కార్మిక సంఘంగా, ప్రజాస్వామిక పద్ధతులలో నడపాలని నిర్ణయించబడింది. అంతే కాకుండా తన కోర్కెల సాధన కోసం పోరాడటమే కాకుండా దేశంలో జరిగే అన్ని కార్మిక వర్గ పోరాటాలకు మద్దతు ఇవ్వాలని, మిగిలిన శ్రామికజనంతో భుజం భుజం కలిపి పోరాటాలు నల్పాలని నిర్ణయం తీసుకోబడింది.

ఈ ఉద్యమం ఉభయ అవతానికి ప్రభుత్వం ఉద్యోగులపై ట్రైబ్యునల్స్ వేయటం జరిగింది. 1982నం॥ వరకు పరిస్థితి ఇది. తన దిమాంధ సాధనకు 1984నం॥లో ఏ.ఐ.బి.ఇ. 'ఏ పోరాటం' అనే నరైన నిర్ణయాన్ని తీసుకున్నది. దానికో ట్రైబ్యునల్స్ చరమాంకం జరిగింది. ఈ పోరాటం అనే కార్మిక వర్గ పంధావల్ల, బ్యాంకు ఉద్యోగులు మాత్రమే చరిత్ర సృష్టించి యజమానులు ద్వైపాక్షిక చర్యలకు వచ్చేటట్లు చేయగలిగారు.

కాని ఏ.ఐ.బి.ఇ.ఎ. నాయకులు తప్పకుండా వేసి తన వర్గ పోరాట పంధాను పటిష్టంగా ఉపయోగించుకోవటానికి బదులుగా యజమానులకు లొంగిపోవటం జరిగింది. జీతం వవరింపు పాదించుకొన్నప్పటికీ, యాంత్రీకరణలను, ట్రైబ్యునల్స్ ద్వారా వచ్చిన "క్రమశిక్షణ" నిబంధనలు యధాతథంగా వుంచటం జరిగింది. దానివల్ల ఉజ్జ్వలంగా పెరుగుతున్న ఉద్యమానికి దెబ్బతగిలింది. ఇది 1986లో సంగతి. నవంబరు 1979 నుండి ఏప్రిల్ 1980 (22 రోజులు)

పాటు బ్యాంకింగ్ చరిత్రలో కవినివిరుగుని విధంగా జరిగిన గ్రాండ్స్ బ్యాంకు ఉద్యోగుల పోరాటం-1986 చర్యల్లోని "యాంత్రీకరణ" (మెకనైజేషన్) నిజస్వరూపాన్ని బయట పెట్టింది. ఏ.ఐ.బి.ఇ.ఎ. నాయకులు ఢిల్లీ యూనిట్ ని సమ్మేళనం ద్వారా విరమింప చెయ్యటం ద్వారా ఈ ఉద్యమాన్ని వెన్నుపోటు పొడిచారు.

జీవిత భీమా అర్ధినెన్సు: సి.ఐ.టి.యం. ఖండన

సి.ఐ.టి.యం. రాష్ట్రకమిటీ అధ్యక్షులు కా॥ పర్వావత్యనారాయణ, ప్రధాన కార్యదర్శి కా॥ నందూరి ప్రసాదరావుగారు 1-2-81 న జీవితభీమాలోని ఒప్పందాలపై రాష్ట్ర పత్రిక విడుదల చేసిన అర్ధినెన్సును ఖండిస్తూ ఈ క్రింది పత్రికా ప్రకటన విడుదల చేశారు.

ఏప్రిల్ 1న రాష్ట్ర పత్రిక విడుదల చేసిన అర్ధినెన్సు జీవితభీమా ఉద్యోగుల బోసను హక్కును, ఇతర హక్కులను కాజేయటమే కాకుండా కార్మిక ఉద్యమాన్నే దెబ్బ తీయటం, చట్టానికి, న్యాయానికి కోర్టులకు విరుద్ధంగా చెయ్యటం, మొన్న పబ్లిక్ రంగ సంస్థలో జరిగిన ఒప్పందాలని గౌరవించక పోవటం, నిన్ను రైల్వే పనివారలకు ఇచ్చిన పదిగంటల హామీని అమలు పర్చుకుండా వారిచేత బానిసంవరే 14 గంటలు పని చేయించుకొనటం, ఈకాదేమో ఈ అర్ధినెన్సు జారీయటం అతీనీవమైన అర్ధినెన్సు దేశంలోని అతిపెద్ద కోర్టుతీర్పును లెక్క చేయకుండా, దాని మొహం మీద కొట్టినట్లు వుంది. ఈ అర్ధినెన్సు ద్వారా కార్మిక వర్గ హక్కులను, న్యాయస్థానాలను త్రొక్కివేసి విలువ లేకుండా చేయటానికి భారత ప్రభుత్వం దేశ ప్రధాను పౌరుడినే ఉపయోగించటం విచారకరమైన విషయం.

ఈ అర్ధినెన్సు అమలు జరుగకుండా చూడాలని బాధ్యత దేశంలోని కార్మిక వర్గం, రైతులపైనా, మధ్యతరగతి పైనా, న్యాయ వాదులపైనా, న్యాయ మూర్తులపైనా వుంది. వీరందరూ ఏకకఠంత్ దీనిని వ్యతిరేకించి, ఈ నీవమైన దాడిని ప్రతిఘటించాలిందిగా కోరుతున్నాము.

చారు. తరువాత 1978, 1979లో జరిగిన 2వ 3వ ద్వైపాక్షిక చర్యలు మొదటి దాని అడుగుజాడలలోనే జరిగి బ్యాంకర్లకు ఒకటి తరువాత ఒకటిగా అనేక హక్కులను తాకట్టుపెట్టడం జరిగింది. 31-12-1979 నముగిసిన 2వ వప్పందం తరువాత 3వ వప్పందం గురించి పోరాటం ప్రారంభించి 1978 అంకానికి పోరాటం ఉద్యత స్థాయిని అందుకున్న తరుణంలో. ఉద్యోగులు అంతే ధృఢస్వయంతో పోరాడుతున్న సమయంలో 2. 2. 1979 నుంచి మొదలు కావాలని వీరవిధి సమ్మేళన హక్కుగా ఉపయోగించుకొని బ్యాంకర్లకు ఉద్యోగ హక్కులను నిర్ణయదంగా తాకట్టు పెట్టటం జరిగింది. ఇది ఉద్యోగులను వచ్చిగా మోసం చెయ్యటం కాకనేరే కాదు. ఉదాహరణకు-

(ఎ) మొదటిసారిగా బ్యాంకర్లలో ఇచ్చి పుచ్చుకొనే ప్రాతిపదిక మీద "పాకేజీ డీల్" కి ఒప్పకోవటం

(బి) జీతం నేల్సు ఎంత వుండాలని నిర్ణయించకుండా 30 కోట్లలో అన్నీ పద్ద కోట్లానికి ఒప్పకోవటం.

(సి) గుమాస్తాల విషయంలో కరువు భక్త్యం మీద పరిమితికి, తక్కువ కాతం మూట్రాలై జేషన్ కి అంగీకరించటం.

(డి) గుమాస్తాల స్పెషల్ ఎంపెన్సుల డి. ఏ. విషయంలో పెరుగుదల తరుగుదల లేకుండా ఫిక్స్ డి. ఏ. అంగీకరించటం.

(ఇ) ఒప్పందం మొదటి సంవత్సరం 2% రేంజవ సంవత్సరం 10% పావిడెంటు ఫండ్ లో కొతకి అంగీకరించటం

(ఎఫ్) చిన్న ఊళ్ళలో వున్న బ్రాంచిలకు ఇంటి అద్దె ఎంపెన్సు రేకుండా చెయ్యటం మొ॥నవి.

అంతేకాకుండా ఈ ఒప్పందం బ్యాంకర్లకు యంత్రాంపరిధిని విస్తృతపరచటానికి క్రమ శిక్షణాచర్యలను ఉద్యత పరచటానికి చెయ్యత వివ్వటానికి ఉపయోగపడ్డది. అన్నింటకంటే ఘోరమైన విషయం, బ్యాంకర్ల దిమాంధ్లను అర్ధినెన్సుకు అంగీకరించటం.

(మిగతా 15 వ పేజీలో)

ప్రజాశక్తిపెన్ విజయవాడలో ముద్రించబడి, సి.ఐ.టి.యం. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ పజ్జన శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావుచే విజయవాడ నుండి ప్రకటించబడింది.

ఎడిటర్ : శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావు.

మహానుభావుల ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLVOIA 140
పుస్తకం పేరు	శ్రీమద్భగవద్గీత
తారీఖు	23-8-2023
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	17
పెద్ద పైక పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	MANASA
పేజీలు విడదీసినది	MANASA
స్కాన్ చేసినది	MANASA
పరీక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు సరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	good